

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 2

സെപ്റ്റംബർ 2004

ലക്കം 9

ഭയമുക്തിസ്തവിന്റെ സുവിഭരണം

ഡേവിഡ് വിൽക്കെഴ്സൺ

ചെന്തിൽ താണുപോകുന്ന വിശ്വാസി

സ്പർജൻ

യേശുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ കാതൽ

ആഥർസ്- ഒളിംപിക്സിന്റെ ഈറ്റില്ലവും ഈ വർഷത്തെ ഒളിംപിക്സ് മത്സരങ്ങൾ അരങ്ങേറുന്ന നഗരവും.

ഈ നഗരത്തിലെ അരയോപഗക്കുന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പൗലോസ് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുൻപു നടത്തിയ പ്രസംഗം, വാർത്തകളിൽ ആഥർസ് നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഈ സമയത്ത്, നാം ഓർത്തുപോകും.

ആഥർസിൽ പൗലോസ് നടത്തിയ 'ഗിരിപ്രഭാഷണം' ഒരു സാധാരണ പ്രസംഗം ആയിരുന്നില്ല. അരയോപഗക്കുന്നിൽ നിന്ന് 'അമേനാപുരുഷന്മാരെ' അഭിസംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ നഗരത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെല്ലാം പൗലോസിന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയിരിക്കാം. യവനായ തത്ത്വചിന്തകളുടേയും പ്രശസ്തമായ യവനനാടകങ്ങളുടേയും കലകളുടേയും കളിത്തൊട്ടിലായിരുന്നു ആഥർസ്. ഒപ്പം വിഗ്രഹാരാധന കൊടികുത്തിവാഴുന്ന ഇടവും. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സുവിശേഷവുമായി ആഥർസ് നഗരത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ സാഹിത്യത്തിൽ നിന്നും തത്ത്വചിന്തകളിൽ നിന്നും സമൃദ്ധമായി ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് പൗലോസ് വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കെതിരെ ആഞ്ഞടിച്ചതിൽ എന്താണത്ഭുതം? 'നഗരത്തിൽ ബിംബങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കണ്ട് മനസ്സിനു ചൂടുപിടിച്ച്' പൗലോസ് സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ തീനാവുള്ളവനായി അദ്ദേഹം മാറി. ആ വാക്കുകൾ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ യുക്തിയില്ലായ്മയ്ക്കെതിരെ അഗ്നിയായി പെയ്തിറങ്ങി.

വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ സുവിശേഷവിഹിതരായ വേർപെട്ട വിശ്വാസികൾക്കു വലിയ ചാരിതാർത്ഥ്യം തോന്നാം. 'ഞങ്ങൾ വിഗ്രഹാരാധനയോടെല്ലാം എന്നേ വിട പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു' എന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യം. 'ഞങ്ങൾ ഏകസത്യദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നവരാണ്' എന്ന അഭിമാനം. എന്നാൽ 'ആഥർസ് പ്രസംഗത്തിൽ' പൗലോസ് വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ചു നടത്തിയ ചില പരാമർശങ്ങൾ നമ്മുടെ കണ്ണുതുറപ്പിക്കേണ്ടവയാണ്.

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തകരാർ അടിസ്ഥാനപരമായി എന്താണ്? പൗലോസ് പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക:

"ലോകവും അതിലുള്ളത് ഒക്കെയും ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും നാമനാകകൊണ്ട് കൈപ്പണിയായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാസം ചെയ്യുന്നില്ല" (പ്രവൃത്തി 17:24)

"നാം ദൈവത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാകയാൽ മനുഷ്യന്റെ ഭാവനയും ശില്പവിദ്യയും ചേർന്നു സ്വർണ്ണത്തിലും വെള്ളിയിലും കല്ലിലും കൊത്തിയെടുക്കുന്ന പ്രതിമപോലെയാണു ദൈവരൂപമെന്നു വിചാരിക്കരുത്" (17:29).

മനുഷ്യന്റെ 'കൈപ്പണി' യാണു വിഗ്രഹങ്ങൾ. കൈവേലകൊണ്ടു വിഗ്രഹങ്ങളെ തീർക്കുന്നതിനു മുൻപ് ആദ്യം ചെയ്യുന്നത് അതിനെ ഭാവനയിൽ കാണുകയാണ്. ദൈവം ഇന്നവിധത്തിലാണെന്ന് ആദ്യം സങ്കല്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് ആ സങ്കല്പത്തിനനുസരിച്ച് ശില്പവിദ്യയുടെ സഹായത്തോടെ സ്വർണ്ണത്തിലോ വെള്ളിയിലോ ആ രൂപം വാർത്തുണ്ടാക്കുകയോ കല്ലിൽ കൊത്തിയെടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാകുന്നത് ആദ്യം മനുഷ്യന്റെ ഭാവനയിലാണ്. താൻ ഭാവനയിൽ കണ്ട രൂപം സ്വന്തംകൈകൊണ്ട് തുടർന്നു നിർമ്മിക്കുന്നു. അപ്പോൾ വിഗ്രഹം എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണ്? മനുഷ്യന്റെ ഭാവനയിൽ വിരിഞ്ഞ് അവന്റെ കൈകൊണ്ടു തീർക്കുന്ന ദൈവ സങ്കല്പമാണു വിഗ്രഹം. മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനും സൗകര്യത്തിനും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ച് ഒരു ദൈവത്തെ സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതു വിഗ്രഹമായി മാറുന്നു.

യിസ്രായേൽ ജനം മോശെയുടെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ ഒരു ദൈവത്തെ വാർത്തെടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് പുറപ്പാട് 32-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. ആ വിഗ്രഹനിർമ്മാണത്തിനു പിന്നിലുള്ള പ്രേരണ എന്തായിരുന്നു? അഹരോൻ പറയുന്നത് ജനത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു അതെന്നാണ് (32:23).

നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തിനും സൗകര്യത്തിനും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ച് ഒരു ദൈവം-ഇതാണോ ഇന്നു നമ്മുടെ ദൈവസങ്കല്പം? എങ്കിൽ അതു ദൈവമല്ല; നമ്മുടെ തന്നെ ഭാവനയിൽ വിരിഞ്ഞ നമ്മുടെ കൈപ്പണിയാണ്, വിഗ്രഹമാണ്.

ഇനി പറയൂ: സുവിശേഷവിഹിതസഭയിൽ അംഗമായിരിക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസിക്ക് വിഗ്രഹത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമോ? രണ്ടുവിധത്തിൽ കഴിയും. ഒന്ന് യേശുകർത്താവിനോടൊപ്പം മറ്റൊന്നിനെങ്കിലും ഹൃദയസിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാനം കൊടുത്താൽ അവൻ വിഗ്രഹത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയാണ്. (ഇക്കാര്യം നാം പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുള്ളതാണ്). രണ്ടാമത് ദൈവത്തെ നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തിനും ഭാവനയ്ക്കും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ചു നാം വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ നാം നമ്മുടേതായ ഒരു ദൈവത്തെ വാർത്തെടുക്കുകയാണ്.

ദൈവത്തെ മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. മനുഷ്യരെ പിണക്കുന്നതൊന്നും പ്രസംഗത്തിൽ വരാതിരിക്കാൻ ക്രിസ്തീയപ്രസംഗകർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ആളുകൾക്കു കുറ്റബോധം നൽകുന്നതോ അവരുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ചു ബോധ്യം നൽകുന്നതോ ഒക്കെ കാലഘട്ടത്തിനു ചേർന്നതല്ല എന്നാണു നമ്മുടെ ചിന്ത. ഭാവനയിൽ കാണുന്നതെന്തും നൽകി വിശ്വാസിയുടെ ആവശ്യത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ദൈവത്തെയാണു 'സമൃദ്ധിയുടെ സുവിശേഷക'രും വരച്ചു കാട്ടുന്നത്.

ഇന്നു സുവശേഷീകരണത്തിന്റെ ഊന്നലും 'മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി' എന്നതിനു പകരം 'ദൈവം മനുഷ്യനുവേണ്ടി' എന്നായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു.

നാം ഇന്നു നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിനും സൗകര്യത്തിനും ഇണങ്ങുന്ന ഒരു ദൈവത്തെത്തന്നെയല്ലേ വാർത്തെടുത്തിരിക്കുന്നത്?

എന്നാൽ യേശുവിന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ കേന്ദ്ര ലക്ഷ്യം 'മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിനു വേണ്ടി' എന്നതാണ്. പാപവഴികളെ വിട്ടു മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുന്ന മാനസാന്തരത്തിലാണ് അതിന്റെ തുടക്കം. ('ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടണം' എന്നതായിരുന്നല്ലോ പൗലോസിന്റെ ആഥർസ് പ്രസംഗത്തിന്റേയും കാതൽ). ക്രൂശിന്റെ പാതയിലൂടെ യേശുവിന്റെ കാൽചുവടുകളെ അനുഗമിക്കുവാൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിക്കുന്നതാണു തുടർന്നു ദൈവം അവനു വച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം.

യേശുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ഈ ഹൃദയത്തെ നാം നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിന് അനുസരിച്ച് മറ്റൊന്നായി സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ നാം വലിയവനായ ദൈവത്തെ നമ്മുടെ 'കൈപ്പണി'യായി മാറ്റുകയാണ്. ഇതിനെതിരെയുള്ള മുന്നറിയിപ്പായി പൗലോസിന്റെ 'ആഥർസ് പ്രസംഗ'ത്തെ നമുക്കിന്നു കാണുവാൻ കഴിയുമോ?

- പേജ് 4 ചേറ്റിൽ താണുപോകുന്ന വിശ്വാസി
സി.എച്ച്. സ്പർജൻ
- പേജ് 5 വിശാലമായ ഒരു തുറന്ന വാതിൽ
സാക്പുന്നൻ
- പേജ് 8 ഡോ. സ്റ്റാൻലി ജോൺസ്: ഭാരതത്തെ
സ്നേഹിച്ച സുവിശേഷകൻ
മാത്യു ജോർജ്ജ്
- പേജ് 12 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം
ഡേവിഡ് വിൽക്കേഴ്സൺ
- പേജ് 16 നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയെ തിരിച്ചറിയുക
സാക്പുന്നൻ
- പേജ് 19 Self-examination Questions
for Disciples
- പേജ് 20 അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ
സി.എസ്. ലൂയിസ്, മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം
- പേജ് 24 നിൻവഴി നാഥാ ആയിട്ടെട്ടെ

വിചിന്തനത്തിന്

പ്രാർത്ഥന

വേണ്ട രണ്ടുവിധ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന രണ്ടുവിധ ജീവിക്കാനും കഴിയും.

ജോൺ അവൻ

തുപ്തി

ഭർത്താവില്ലാത്ത വീട് ഭാര്യയെ തുപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല. മൂത്തുകുളില്ലാത്ത ഭാര്യയെപ്പറ്റി കന്യകയെ തുപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല. ക്രിസ്തുവില്ലാത്ത ലോകം ആത്മാക്കളെയും തുപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല.

തോമസ് ബ്രൂക്ക്സ്

ജീവമൊഴികൾ

നാഥാ... നിത്യജീവന്റെ
മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ
(യോഹ 6: 68)

എവിടെയുമുള്ള
ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ
ആരോഗ്യകരമായ
ആത്മീയവളർച്ചയെ
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന
ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബമാസിക

വാല്യം 2 സെപ്റ്റംബർ 2004 ലക്കം 9

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ജോജി ടി. സാമുവൽ (കോട്ടയം)
ജോസ് മാത്യു (തിരുവനന്തപുരം)
മാത്യു ജോർജ്ജ് (തിരുവല്ല)
ബോബി ചെറിയാൻ (റാന്നി)

മാനേജർ

ജേക്കബ് മാത്യു (കായംകുളം)
ഫോൺ: 0479-2472643 (Res.)

വാർഷികവരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.80/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.500/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരള 686 016

ഫോൺ: 0481 - 2392753,

e-mail : Info@jeevamozhikal.cjb.net

മുന്യവർഷം വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ ഒന്നി
ച്ചടയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

വിദേശപ്രതിനിധികൾ

യു. എസ്. എ

ബിനോയി ജയിംസ്

ഫോൺ : 512990-2808 (R)

512826-5028 (O)

ഇ-മെയിൽ : benoyjames@hotmail.com

ദുബായ്

ഫ്രാൻസിസ് ജോൺ (റജി)

മൊബൈൽ: 97150 - 6584700

ഇ-മെയിൽ : francis@kitgulf.com

ചേറ്റിൽ താണുപോകുന്ന വിശ്വാസി

“ചേറ്റിൽ നിന്ന് എന്നെ കരകയറേണമേ;ഞാൻ താണു പോകരുതേ” സങ്കീ. 69:14

ചില നദീതീരങ്ങളിൽ കുഴഞ്ഞ ചെളി നിറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങൾ കാണാം. അബദ്ധവശാൽ ഒരുവൻ ഈ ചെളിയിൽ കാലുവച്ചു പോയാൽ, അടിയന്തിരമായി ആരെങ്കിലും വലിച്ചു കയറ്റാത്ത പക്ഷം അവൻ ചേറ്റിൽ താണു പോയതുതന്നെ. ഒന്നു പിടിക്കാനോ കാലുറപ്പിക്കാനോ ഇടം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ ചേറ്റിൽ നിന്ന് കരകയറാൻ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾ അവനെ കൂടുതൽ ആഴത്തിലേയ്ക്കു വലിച്ചു താഴ്ത്തുകയേ ഉള്ളൂ. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾ ചിലപ്പോൾ ഇത്തരം ആഴമുള്ള കുഴഞ്ഞ ചേറ്റിൽ അകപ്പെട്ട് സമ്പൂർണ്ണനാശത്തിന്റെ വക്കിലെത്തിച്ചേരാറുണ്ട്. ഈ കീർത്തനം രചിക്കുമ്പോൾ സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ഈ അവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു. ചേറ്റിൽ താണു പോകുകയാണെന്നും സ്വയം രക്ഷപെടാനാവില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കിയ അവൻ രക്ഷയ്ക്കായി നിലവിളിക്കുകയാണിവിടെ.

1. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയും

ചേറ്റിൽ അകപ്പെടാം

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല സത്യ വിശ്വാസിപോലും അവിശ്വാസത്തിന്റെ ആഴമേറിയ ചേറ്റിൽ വീണുപോകാം. വർഷങ്ങളായി ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുകയും മറ്റുപലരേയും സത്യവിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്ത നമ്മളിൽ ചിലർ നാം പ്രഘോഷിച്ച സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വലിയ സംശയത്തിലും ഭീതിയിലും അകപ്പെടാം. ഏറ്റവും നല്ല ദൈവദാസന്മാരിൽ ചിലർ തങ്ങൾ സ്നേഹപൂർവ്വം സേവിച്ച ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെത്തന്നെ സംശയിച്ചേക്കാം. ത്രിത്വത്തെയും, തങ്ങളെ പാപത്തിൽനിന്നു തന്റെ വിലയേറിയ രക്തത്താൽ രക്ഷിച്ച കർത്താവായ യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥ്യത്തെയും അവർ ചോദ്യം ചെയ്തേക്കാം. ഒരിക്കൽ തങ്ങൾ ഏതു സത്യങ്ങൾക്കു

വേണ്ടി ജീവൻ തന്നെ വെടിയാൻ തയ്യാറായോ ആ സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചിലപ്പോൾ സംശയം വരുമ്പോൾ സഹായം വരുന്ന പർവ്വതത്തിലേയ്ക്കു നോക്കി കയ്പോടെ ഇങ്ങനെ വിലപിച്ചേക്കാം: “ഓ ദൈവമേ, ഈ ശപിക്കപ്പെട്ട അവിശ്വാസ

യെല്ലാം ഇതിനു ഹേതുവാകാം.

സത്യത്തിൽ ഒരു യഥാർത്ഥവിശ്വാസിയായിരിക്കെ, വളരെ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളപ്പോൾതന്നെ, താൻ ഒരു കപടഭക്തനാണെന്ന് ഒരുവൻ സംശയിച്ചേക്കാം. വളരെ ഉത്സാഹത്തോടെ കർത്താവിനെ അനുഗമിക്കുമ്പോൾ

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല സത്യവിശ്വാസിപോലും അവിശ്വാസത്തിന്റെ ആഴമേറിയ ചേറ്റിൽ വീണുപോകാം. ഏറ്റവും നല്ല ദൈവദാസന്മാരിൽ ചിലർ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെത്തന്നെ സംശയിച്ചേക്കാം. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾ ചില സമയങ്ങളിൽ തങ്ങൾ ദൈവജനമോ എന്ന് അവരെന്നു പോയേക്കാം. ...ഇതെല്ലാം ആഴമേറിയ കുഴഞ്ഞ ചേറുതന്നെ.

ത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. ഇത് എന്റെ ആശ്വാസത്തെ അപഹരിക്കുന്നു. എന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇല്ലാതാകുന്നു. എന്റെ തേജസ്സിനെ പൊടിയിലാഴ്ത്തുന്നു! അടിസ്ഥാനങ്ങൾ മറിഞ്ഞുപോയാൽ നീതിമാൻ എന്തു ചെയ്യും? സത്യദൈവമേ എന്റെ ആത്മാവിനെ അവിടുത്തെ വചനത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക. അവിടുത്തെ സത്യത്തിൽ എന്നെ നിലനിർത്തുക.”

ഒരു വിശ്വാസി സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ച് വിശ്വാസം ഉള്ളവനും തിരുവെഴുത്തിന്റെ ദൈവനിശ്ചിതത, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമരണം, മറ്റു വിലയേറിയ സത്യങ്ങൾ എന്നിവയെ സംശയിക്കാത്തവനും ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ വിലയേറിയ മഹത്വകരമായ സത്യങ്ങളിൽ തനിക്കുള്ള സുരക്ഷിതത്വത്തെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായ ബോധ്യം അവനുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പാപം, പരീക്ഷ, മറ്റേതെങ്കിലും കാരണങ്ങൾ എന്നിവ

തന്നെ ഒരു പിന്മാറ്റക്കാരനാണെന്നു സ്വയം ചിന്തിച്ചുപോകാം. നിഷ്കളങ്കനും നേരുള്ളവനും ദൈവഭക്തനും ദോഷം വിട്ടകലുന്നവനും എന്ന് ദൈവത്തിന്റെയും, മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പാകെ സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവനായാലും ഒരുവൻ പാപികളിൽ ഒന്നാമനാണു താനെന്നു കരുതിയെന്നുവരാം. നീതീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിശുദ്ധൻ ആഴമായ പാപബോധം മൂലം “ദൈവമേ പാപിയായ എനോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ” എന്നു വിലപിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾ ചില സമയങ്ങളിൽ തങ്ങൾ ദൈവജനമോ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടവരോ ആണോ എന്നു പോലും അവരെന്നു പോയേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ ഇതെല്ലാം ആഴമേറിയ കുഴഞ്ഞ ചേറുതന്നെ.

ഇതു കൂടാതെ പല സമയത്തും കർത്താവിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം മറ്റൊരു തരം ചേറ്റിൽ അകപ്പെ

ശേഷം 6-ാം പേജിൽ

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

വിശ്വലമായ ഒരു തുറന്ന വാതിൽ

ചെറുപ്പക്കാരായ പലരുടെയും പരാതി സഭയിൽ ഒരു ശുശ്രൂഷ അവർക്ക് ഉണ്ടാകുന്നതിന് മുതിർന്ന സഹോദരന്മാർ തടസ്സമാകുന്നു എന്നതാണ്. എന്നാൽ ദൈവിക ശുശ്രൂഷ മനുഷ്യരിൽനിന്നല്ല ദൈവത്തിൽനിന്നാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നതെന്നതാണ് സത്യം. നിങ്ങളെ അഭിഷേകം ചെയ്യുവാനും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ശുശ്രൂഷ നൽകുവാനും ദൈവം നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവിക പദ്ധതിയെ തടയുവാൻ ഒരു മനുഷ്യനും കഴിയില്ല. ദൈവത്തെ തക്കസമയത്ത് ശരിയായ വാതിൽ നിങ്ങൾക്കായി തുറന്നു തരും. വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെടാനായി നിങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കുകയോ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ഒരു അവസരം ഒരുക്കിത്തരാൻ ആരോടെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യേണ്ട കാര്യമില്ല. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് തടസ്സം ഉണ്ടാക്കി എന്ന് ഒരിക്കലും നിങ്ങൾക്ക് പരാതിപ്പെടേണ്ടിവരികയുമില്ല. ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷയുടെ എല്ലാ വാതിലുകളുടെയും താക്കോൽ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പക്കൽ തന്നെയാണ്. (വെളി. 3:7,8). ആരെങ്കിലും അടുത്തുവരുമ്പോൾ താനേ തുറക്കുന്ന യന്ത്രക്കതകൾ പോലെ കർത്താവിന് തക്കസമയത്തും സ്ഥലത്തും നമുക്കായി ശുശ്രൂഷാവാതിലുകളെ തുറക്കാൻ കഴിയും. ഇത്തരം കതകുകൾ തുറക്കാനായി നാം ഒന്നുതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതില്ല എന്നതാണ് സത്യം! പല ചെറുപ്പക്കാർക്കും ദൈവം ഒരു ശുശ്രൂഷ നൽകാത്തതിന്റെ കാരണം പ്രാഥമികമായി ദൈവത്തെല്ല, ഒരു ശുശ്രൂഷയെയാണ് അവർ അന്വേഷിക്കുന്നത് എന്നതാണ്. തന്നെയുമല്ല, അവർ ഒരു ശുശ്രൂഷ അന്വേഷിക്കുന്നത് സ്വയം മാനം നേടുവാനാണ്.

1963-ൽ എനിക്ക് ഇരുപത്തിമൂന്ന് വയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് നാലുവർഷം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന പ്രാദേശിക സഭയിലെ മുപ്പതാമ് എന്നെ സഭാമീറ്റിംഗുകളിൽ വചനം സംസാരിക്കാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. നന്നേ ചെറുപ്പക്കാരനും അനുഭവപരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവനുമായി അവർ എന്നെക്കുറിച്ച്

ചിന്തിച്ചതിൽ അത്ഭുതമില്ല. സ്വന്തം സഭയിൽ അവസരം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ഞാൻ നാമധേയ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും മറ്റാരും കടന്നുപോകാൻ താത്പര്യപ്പെടാത്ത ദുരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പുതിയ വിശ്വാസികളെയും സന്ദർശിക്കുമായിരുന്നു. ആഴ്ചതോറും മൂന്നുനാലുപേർക്കു മാത്രമായി അത്തരം ഭവനങ്ങളിൽ ബൈബിൾ ക്ലാസ്സുകൾ എടുക്കുമായിരുന്നു. ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഞാൻ ആദ്യമായി അഭ്യസിച്ചത് അപ്രകാരമാ

അവിടം സന്ദർശിച്ച സമയത്ത് ഭക്തസിംഗ് സ്ഥലത്തില്ലായിരുന്നു. ഞായറാഴ്ച കാലത്ത് ഹെബ്രോൻ സഭയിലെ മുപ്പനായ സഹോദരൻ സഭാമീറ്റിംഗിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ദൈവവചന സന്ദേശം നൽകാൻ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. മദ്രാസിലുള്ള അവരുടെ സഭയിലെ ചെറിയ ചില മീറ്റിംഗുകളിൽ ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ദൈവവചനം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മുപ്പനായ സഹോദരൻ ആ മീറ്റിംഗുകളിൽ ദൈവം നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി

ആരെങ്കിലും അടുത്തുവരുമ്പോൾ താനേ തുറക്കുന്ന യന്ത്രക്കതകൾ പോലെ കർത്താവിന് തക്കസമയത്തും സ്ഥലത്തും നമുക്കായി ശുശ്രൂഷാവാതിലുകളെ തുറക്കാൻ കഴിയും. ഇത്തരം കതകുകൾ തുറക്കാനായി നാം ഒന്നുതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതില്ല എന്നതാണ് സത്യം!

യിരുന്നു.

1963 ഓഗസ്റ്റുമാസം നേവി ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഞാൻ അവധിയിലായിരുന്നപ്പോൾ ഹൈദ്രബാദിലെ 'ഹെബ്രോൻ സഭ'യിലുള്ള ദൈവമക്കളുമായി കൂട്ടായ്മയ്ക്കുള്ള താത്പര്യത്തോടെ അവിടേക്ക് പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇൻഡ്യയിൽ അക്കാലത്ത് ഏറ്റവും അധികം അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സഭാ നേതാവായിരുന്ന ബ്രദർ ഭക്തസിംഗിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആസ്ഥാനമായ ഹൈദ്രബാദിലെ സഭയായിരുന്നു 'ഹെബ്രോൻ'. ഞാൻ

കേട്ടുതുണ്ടാവണം. എന്നാൽ ഹൈദ്രബാദിലെ സഭ ആയിരത്തിലധികം അംഗസംഖ്യയുള്ള വലിയൊരു സഭയായിരുന്നു അതുപോലെയുള്ള ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തോട് അതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടേയില്ലായിരുന്നു. 'ഹെബ്രോനിൽ' അന്ന് ദൈവജനത്തോട് എന്താണ് സംസാരിക്കേണ്ടത് എന്നതിനേക്കുറിച്ച് ഞാൻ കർത്താവിനോട് ആലോചന ചോദിച്ചപ്പോൾ ത്യാഗപൂർണ്ണമായ ഒരു ക്രിസ്തീയജീവിതം നയിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാനാണ് എനിക്ക് പ്രേരണയുണ്ടായത്. 2 ശമുവേൽ 24-ാം അദ്ധ്യായം 24-ാം വാക്യത്തിലുള്ള ദാവീദിന്റെ വാക്കുകളെ ആധാരമാക്കി 'നമുക്ക് എന്തെങ്കിലും ചെലവുള്ള കാര്യം കർത്താവിന് അർപ്പിക്കുന്ന'തിനേക്കുറിച്ച് ഞാൻ ആ മീറ്റിംഗിൽ സംസാരിച്ചു. മീറ്റിംഗിൽ സംബന്ധിച്ച ജനക്കൂട്ടത്തിന് അസാധാരണമായ വിധത്തിൽ വിധത്തിൽ അനുതാപവും ഉണർവും

ശേഷം 6-ാം പേജിൽ

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

ചേറ്റിൽ താണു പോകുന്നു...4-ാം പേജ് തുടർച്ച

ടാറുണ്ട്. ഇതവരെ പൂർണ്ണമായി വിഴുങ്ങിക്കളയുകയില്ലെങ്കിലും അതിൽ അകപ്പെടുമ്പോൾ വളരെ കഠിനമായ ഒരു പരീക്ഷയായി അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടും. ആത്മീയകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആത്മാവു ഭാരപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശാരീരികഅസ്വസ്ഥതകളും കടന്നുവരുന്നതാണിത്. കടൽ ആകെ ഇളകി മറിയുന്നതായിത്തോന്നും. ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ മിക്കപ്പോഴും കൃഷ്ണങ്ങളിലാണ്. ജീവിതത്തിലുടനീളം നിരാശാജനകമായ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിലേയ്ക്ക് അവർ പ്രയാണം ചെയ്യുകയാണ്. ബിസിനസ്സിൽ പല തകരാറുകളും നിങ്ങൾക്കു സംഭവിക്കുന്നു. പല പ്രയാസങ്ങൾ. പക്ഷേ ഇതിനിടയിലും ഒരു ആശ്വാസമുണ്ട്. വലിയൊരു കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗം മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ. ദൈവജനങ്ങളിൽ പലരും സമാനമായ ശോധനകളിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നുണ്ട്. “ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ധൈര്യപ്പെട്ടുകൊൾവിൻ. ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നാണല്ലോ ക്രിസ്തു പറഞ്ഞത്. ശാസനയുടെ ഒരു വടി നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങൾ ദൈവപൈതൃകമല്ല എന്നല്ല. മറിച്ച് ദത്തദാതാക്കളെ നിങ്ങൾ ഉടമ്പടിയുടെ വടിക്കു കീഴേ കുടിപോകുകയാണ്. ദാവീദിനെപ്പോലെ “ദൈവമേ ഞാൻ ആഴമുള്ള ചേറ്റിൽ താഴുന്നു. മുങ്ങിപ്പോകാൻ

എന്നെ അനുവദിക്കല്ലേ” എന്ന് ഇത്തരത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ദൈവജനം ചിലപ്പോൾ മുങ്ങിപ്പോകാവുന്ന ഏറ്റവും കറുത്ത ചെളി ആന്തരികമായ ജീർണ്ണതയാണ്. തങ്ങളുടെ ജഡത്തിൽത്തന്നെയുള്ള കൊച്ചു നരകത്തെ കാണാനിടയാകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തങ്ങൾ എന്നെങ്കിലും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയോ വിശുദ്ധന്മാർക്കു വെളിച്ചത്തിലുള്ള ഓഹരിയുടെ പങ്കാളികളാകുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു നിരാശപ്പെട്ടേയ്ക്കാം. നമ്മുടെ വഞ്ചനയുള്ള ഈ ജഡത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നവ എന്തെന്നു നാം വളരെക്കുറച്ചേ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളൂ-അസുയ, ദൈവദുഷണം, കൊലപാതകം, ദുർമ്മോഹം എന്നുവേണ്ട, കൃപ അവനെ തടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു മുഴുത്ത പിശാചിനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ വേണ്ടതെല്ലാം ഒരു വന്റെ ജഡത്തിൽ കുടിക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഒരു ദിവസം കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും. മറ്റൊരു ദിവസം നിങ്ങളിലെ സ്വയത്തിന്റെ ദർശനം ‘മരണത്തിന് അധീനമായ ഈ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ ആരു വിടുവിക്കും’ എന്ന നിലവിളിയിലേയ്ക്കായിരിക്കും നിങ്ങളെ നയിക്കുക.

ദൈവസ്വഭാവം നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആദാമ്യപ്രകൃതിയും നിങ്ങളിലുണ്ട്. നിങ്ങൾ നിത്യകാലം ജീവിക്കാൻ

പോവുകയാണ്. അതേസമയം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ മരണമുള്ള മനുഷ്യനാണെന്നു മറക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഒരിക്കൽ തേജസ്സിൽ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ ഇവിടെ ഇപ്പോൾ തേജസ്സോ, മഹത്വമോ കാണുകയില്ല. പകരം ലജ്ജയും, ബലഹീനതയും, അപമാനവും, ക്ലേശവും, മരണത്തിനും പാപത്തിനും അധീനമായ ശരീരവും ആണുള്ളത്. ഇതിനൊക്കെയും കൂടുതൽ വിശുദ്ധരായ ദൈവമക്കൾക്ക് ആന്തരികപോരാട്ടം കൂടുതൽ ശക്തമായി അനുഭവപ്പെടും.

സാന്ത്വനം പ്രലോഭനങ്ങളുടെ ചെളിക്കുണ്ടിൽ ഏറ്റവും നല്ല ദൈവമക്കളിൽ ചിലർ വീണുപോകാറുണ്ടെന്നുള്ളതു വേദനാജനകം തന്നെ. ഇങ്ങനെ വീണുപോയ മികച്ച വിശ്വാസികളുടെ ചെവിയിലും അവരുടെ ആത്മാവിലും സാന്ത്വനം എന്താണു മന്ത്രിച്ചതെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ചെറിയ പാപം ഒന്നുമല്ല ഏറ്റവും ഗുരുതരമായവയിലേയ്ക്കുതന്നെയാണ് സാന്ത്വനം ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമമായ ജനത്തെ തള്ളിയിടുവാൻ തുനിയ്ക്കുന്നത്. ആത്മാവ് വിഷാദിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സ്വയം നശിപ്പിക്കാൻ പോലും അവർ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കും. അപ്പലോനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു തികച്ചും ഭയാനകമാണ്. നമ്മുടെ ക്രൂരനായ എതിരാളിയുടെ വായിൽനിന്നു നമ്മെ വിടുവിച്ചതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കരുണ എന്നു നാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ കണ്ടെത്തും.

എന്തിനാണ് ദൈവം വിശ്വാസി

വിശാലമായ ഒരു തുറന്ന വാതിൽ 5-ാം പേജ് തുടർച്ച

ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ആത്മാവിന്റെ പ്രത്യേകമായ ഒരഭിഷേകം ആ വചനശുശ്രൂഷയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം ചെയ്ത പ്രവൃത്തി എന്നെ തികച്ചും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ആ മീറ്റിംഗിലെ ദൈവപ്രവൃത്തി ശ്രദ്ധിച്ചു മുപ്പനായ സഹോദരൻ തുടർന്നും രണ്ടുമീറ്റിംഗുകളിൽ ഞാൻതന്നെ വചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതാണെന്ന് ജനത്തെ അറിയിച്ചു. അന്ന് രാത്രിയിലും പിറ്റേന്ന് രാത്രിയിലുമായിട്ടായിരുന്നു ആ രണ്ട് യോഗങ്ങൾ. സഭാഹോൾ രണ്ട് മീറ്റിംഗുകളിലും ജനത്തെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞിരുന്നു.. തികളാഴ്ച പ്രവൃത്തി ദിവസമാകയാൽ അന്ന് വൈകിട്ട് ഇത്രയും ജനക്കൂട്ടം വചനം കേൾക്കാൻ വരുന്നത് തികച്ചും അസാധാരണമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു മീറ്റിംഗുകളിലും ശക്തമായ ദൈവിക അഭിഷേകം ദൃശ്യമായിരുന്നു. അതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും ഇത്തരത്തിലുള്ള ഉണർവ്

ദർശിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്ന എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ദൈവിക സന്ദർശനം തികച്ചും അത്ഭുതകരം തന്നെയായിരുന്നു.

പിറ്റേന്ന് ഞാൻ മദ്രാസിന് പുറപ്പെട്ട ആ പട്ടണത്തിലായിരുന്ന ഭക്തസിംഗിനെ സന്ദർശിച്ചു. ഹൈദ്രബാദിലെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നും ഉണർവ്വിനെക്കുറിച്ച് ഇതിനകം കേട്ട അദ്ദേഹം അവിടെ മീറ്റിംഗുകൾ തുടരാതെ മടങ്ങിപ്പോകുന്നത് എന്തിനാണെന്നാണ് എന്നോട് ചോദിച്ചത്. ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്ന ഞാൻ ഇത്തരം ആത്മിക ഉണർവ്വുകളെക്കുറിച്ച് പരിചയമില്ലാത്തവനായിരുന്നതിനാൽ എന്തുചെയ്യണം എന്നറിയാതെ വിഷമിച്ചു. ഏതായാലും ദൈവം അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയിൽ എന്നെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം വിശ്വസിക്കുവാൻ മേൽപറഞ്ഞ അനുഭവം എന്നെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഹൈദ്രബാ

ദിലെ ഉണർവ്വിന്റെ വർത്തമാനം പറന്നപ്പോൾ മറ്റുപല സഭകളിലും ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കാനായി എനിക്ക് ദൈവം തന്നെ വാതിലുകൾ തുറന്നു.

ഹൈദ്രബാദിലേക്ക് ഒരു ശുശ്രൂഷ അന്വേഷിച്ചല്ല ഞാൻ പോയത്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഗ്രഹം കർത്താവിനു മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ എന്നെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ദൈവത്തിന് പദ്ധതി ഉണ്ടായിരുന്നു; ഞാൻ അതിന് ഒരുക്കമായിരുന്നു താനും. തക്കസമയത്ത്-അവിടുന്ന് നിശ്ചയിച്ച സമയത്തുതന്നെ-ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി എനിക്ക് ഒരു വാതിൽ തുറക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ഞാൻ സ്വയമേ ഒരു പരിശ്രമവും നടത്താതെ തന്നെ.

നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവികപദ്ധതിയേയും ശുശ്രൂഷയേയും തടയുവാൻ ഒരു മനുഷ്യനും കഴിയുകയില്ല.

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

കളെ ചേറിൽവീണുപോകുവാൻ അനുവദിക്കുന്നത്?

സ്വന്ത പാപങ്ങൾ മൂലമാകാം അവർ ചിലപ്പോൾ അതിൽ ചെന്നുപതിക്കുന്നത്. ഇത് അവരുടെ മേലുള്ള ശിക്ഷണത്തിന്റെ വടിയാണ്. വെളിച്ചത്തിൽ നടന്നപ്പോൾ അവർ വിശ്വസ്തത പാലിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെ അന്ധകാരത്തിനു ഏല്പിക്കുന്നു. വളരെ അത്യാവശ്യമുണ്ടെങ്കിലേ ഈ ശിക്ഷണത്തിന്റെ വടി ദൈവം ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ തെറ്റിന്റെ പ്രത്യാഘാതം അനുഭവിക്കാനും അതിന്റെ വേദന തീർത്തും ഉൾക്കൊള്ളാനും ദൈവം അനുവദിക്കും. നാം വാർത്തുണ്ടാക്കിയ കാളക്കൂട്ടിയുടെ പൊടി കലക്കി നമ്മെ കൊണ്ടു തന്നെ അവിടുന്ന് കുടിപ്പിക്കും.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് ആ കുഴപ്പങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നതും അനുവദിക്കുന്നതും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധനയ്ക്കു കൂടിയാണ്. ഉപരിപ്പവമായ ദൈവഭക്തിയുള്ളവർ പരിശോധനകൾ ഉണ്ടാകരുതെന്നാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. കാരണം, അതവർക്കു സഹിപ്പാൻ ത്രാണിയില്ല. എന്നാൽ വിവിധ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി അത് അശേഷം സന്തോഷം എന്നു എണ്ണുന്നു. കാരണം അതു ക്ഷമയും, അനുഭവവും, പ്രത്യാശയും നൽകുന്നു എന്ന വർക്കറിയാം. സുഹൃത്തുക്കൾ വിശ്വസ്തരും, ശരീരം ആരോഗ്യമുള്ളതും, ബിസിനസ്സ് ലാഭകരവും ആണെങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെങ്കിൽ അതു വെറും ദരിദ്രമായ വിശ്വാസമാണ്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമാകട്ടെ, സുഹൃത്തുക്കൾ കൈവിട്ടാലും ശരീരത്തിന് സുഖമില്ലാതായാലും, ആത്മാവു വിഷാദിച്ചിരുന്നാലും, പിതാവിന്റെ മുഖപ്രകാശം കാണാനാകാതെ ദൈവിക ഉറപ്പിന്റെ സന്തോഷം അന്യമായിത്തീർന്നാലും കർത്താവിന്റെ വിശ്വസ്തതയെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു. ഭോഷ്ക്കു പറയാൻ കഴിയാത്തവനും, വിശ്വസ്തനും, വാക്കുമാറാത്തവനുമായ ദൈവം ആണ് അവിടുന്ന് എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് നാം കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

തന്റെ ദാസന്മാർ തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയും കർത്താവ് അവരെ ചേറ്റിൽ താഴുവാൻ അനുവദിച്ചേക്കാം. കാരണം, തന്റെ ജനത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിലാണ് അവിടുന്ന് ഏറ്റവും കൂടുതൽ മഹത്വപ്പെടുന്നത്. തന്റെ ജനത്തെ പരിശോധനയിലൂടെ കടത്തിവിട്ട് അതു വഹിപ്പാൻ അവരെ

പ്രാപ്തരാക്കിത്തീർത്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം സ്വയം മഹിമപ്പെടുന്നത്. അഗ്നിശോധനയിലൂടെ കടത്തിവിടുമ്പോൾ വിശ്വാസികളുടെ മികവ് വെളിപ്പെടും. ആ മഹാനായ കുശവന്റെ പരിജ്ഞാനവും അവിടത്തെ ശക്തിയുടെയും കഴിവിന്റെയും തേജസ്സും, വെളിപ്പെടുന്നത് തന്റെ കരുണാപാത്രത്തെ ശോധനയിലൂടെ കടത്തിവിടുമ്പോഴാണല്ലോ.

ശരീരം ആരോഗ്യമുള്ളതും, ബിസിനസ്സ് ലാഭകരവും ആണെങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെങ്കിൽ അതു വെറും ദരിദ്രമായ വിശ്വാസമാണ്. യഥാർത്ഥവിശ്വാസമാകട്ടെ, എപ്പോഴും കർത്താവിന്റെ വിശ്വസ്തതയെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു.

സൃഷ്ടികളുടെ സ്വാഭാവികമായ ബലഹീനത വെളിവാക്കേണ്ടതിനും കൂടിയാണ് തീർച്ചയായും പരിശോധനകൾ അനുവദിക്കുന്നത്. കൂടാതെ ഒരു ജഡവും ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രശംസിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനും, ഒരു മഹാനായ ദൈവപൈതൽ തികച്ചും അസാധാരണനായ ഒരുവനാണെന്നു നാം സങ്കൽപ്പിച്ചുവെന്നു വരാം. എന്നാൽ ക്രമേണ അവന്റെ ബലഹീനതകൾ കാണുമ്പോൾ സ്വാഭാവിക ശക്തിയല്ല തന്റെ മേൽ പകർന്നിരിക്കുന്ന ദൈവകൃപയാണ് അവനെ വ്യത്യസ്തനാക്കിയതെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകും. ദൈവത്തിന്റെ വിലയേറിയ നിക്ഷേപം മൺപാത്രങ്ങളിലാണു പകർന്നിരിക്കുന്നത്. ഈ പാത്രങ്ങളുടെ മൺമയതാം ദൈവം ഇടയ്ക്കിടെ വെളിവാകാൻ അനുവദിക്കും. കാരണം, എങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവശക്തിയുടെ മികവ് എല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യമാവുകയുള്ളല്ലോ.

ആഴമേറിയ വിഷാദത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകാൻ ദൈവം ചിലപ്പോൾ തന്റെ ജനത്തെ അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു കാരണം സ്വർഗ്ഗം അവർക്കു കൂടുതൽ മധുരതരമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. ഭൂമിയിലെ യുദ്ധങ്ങളും

പാപത്തോടും അന്ധകാരത്തിന്റെ ലോകാധിപതിയോടുമുള്ള പോരാട്ടങ്ങളും സഹിച്ച ഒരുവനു മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സമാധാനം ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

അല്പനേരത്തേയ്ക്ക് ആഴമേറിയ ചേറ്റിൽ മുങ്ങിപ്പോകാൻ തന്റെ ജനത്തെ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇതെല്ലാമാണ്. എന്നാൽ സംശയത്താൽ ആടിളലയുകയും തിന്മയുടെ സമ്മർദ്ദത്താൽ ഹൃദയത്തിൽ വലയുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്തും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ മനുഷ്യർ ദൈവമക്കൾ തന്നെയാണോ എന്നതാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. തീർച്ചയായും അവർ ദൈവജനം തന്നെയാണ്. കാരണം അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പരീക്ഷയുടെ സമ്മർദ്ദവും വേദനയും അവർക്കനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നില്ലല്ലോ. പാപത്തിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്ന ഒരുവന് ഒരിക്കലും അതിന്റെ സമ്മർദ്ദം അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. മുകളിൽ പറഞ്ഞമട്ടിലുള്ള പോരാട്ടങ്ങളും വേദനകളും ആത്മീയ ജീവിതം ഇല്ലാത്ത ഒരുവനു ബാധകമല്ല. ആത്മീകവ്യസനം അനുഭവപ്പെടണമെങ്കിൽ അതിന് ഒന്നാമതായി വേണ്ടത് ഒരു ആത്മീകജീവിതം തന്നെയാണ്. തങ്ങളുടെ പരീക്ഷകളെ സഹിക്കുന്നതിലൂടെ ദൈവമക്കൾ അതു വെളിവാക്കുന്നു. 'വിജയം' എന്ന് അട്ടഹസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും ക്ഷമയോടെ അവർ അതു സഹിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ദൈവത്തെ അധരങ്ങൾക്കൊണ്ട് സ്തുതിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആ ഞരക്കം ഉണ്ടല്ലോ. അവരുടെ അത്യന്തം ഭീകരമായ അന്ധകാരത്തിൽപ്പോലും ഒരളവിലുള്ള വെളിച്ചം ഉണ്ട്. അവർ ചേറ്റിൽ അകപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവിടെ നശിച്ചു പോകുന്നില്ല. സങ്കടങ്ങൾ വലയം ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ സഹായത്തിനായി കേഴുന്നു. അപ്പോൾ എല്ലാം നഷ്ടമായെന്നു തോന്നുന്ന ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവ് തിടക്കത്തിൽ സഹായം നൽകി അവരെ രക്ഷിക്കുന്നു.

നാം ആരെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നമുക്കറിയാമെന്നും അവൻ ആദിവസം വരെ നമ്മെ കാക്കുമെന്നും നമുക്ക് ഉറപ്പോടെ പറയാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയജീവിതം പോരാട്ടങ്ങളുടെ ജീവിതമാണ്. നാം കർത്താവിൽ എപ്പോഴും സന്തുഷ്ടരാണെങ്കിലും, നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ സജീവമായി നിർത്തുന്നത് ചിലപ്പോൾ പ്രയാസമുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിതന്നെയാണ്. ആത്മാവിന്റെ സഹായം കൂടാതെ

തുടരും

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

ഡോ. സ്റ്റാൻലി ജോൺസ്: ഭാരതത്തെ സ്നേഹിച്ച സുവിശേഷകൻ

ഭാരതത്തിൽ ക്രിസ്തീയത വെല്ലുവിളികളെ നേരിടുകയാണിന്ന്. സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം മാനസാന്തരം അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിൽ ലഭ്യമാകുന്ന ആത്മീയരൂപാന്തരം എന്നതിൽനിന്ന് മതപരിവർത്തനമെന്ന ഇടുങ്ങിയ ആശയത്തിലേക്ക് അധഃപതിച്ചതാണ് ഇതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം. അരനൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് ഈ ഭാരതത്തിൽ മതാധ്വനം ശക്തമായിരുന്ന കാലത്ത് ഭരണകർത്താക്കൾക്കിടയിലും രാജ്യത്തെ ഉന്നതർക്കിടയിലും അധഃസ്ഥിതർക്കിടയിലും ഒരുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശം പരത്താൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ചരിത്രമാണ് ഡോ. സ്റ്റാൻലി ജോൺസിന്റേത്. ക്രിസ്തുവിന് സമ്പൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങിയുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ ധന്യതയും വിസ്മയകരമായ ശക്തിയും വെളിപ്പെടുത്തിയ സ്റ്റാൻലിയുടെ ജീവിതം മാനസാന്തരപ്പെട്ടവർക്ക് മാതൃകയായി എന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. കേവല അസ്തിത്വത്തേക്കാൾ എത്രയോ പ്രധാനമാണ് ഉയർന്ന ജീവിതവീക്ഷണമെന്ന സത്യത്തിലേക്ക് സ്റ്റാൻലി ജോൺസിന്റെ ആത്മകഥാഗ്രന്ഥമായ 'ആരോഹണഗീതം' (a song of ascents) നമ്മെ നയിക്കും.

കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാരതത്തിൽ ജീവിച്ച ലോകപ്രശസ്ത സുവിശേഷകൻ, സമാധാനത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകൻ എന്നിങ്ങനെ അറിയപ്പെടുന്ന സ്റ്റാൻലി ജോൺസിന്റെ ജനനം 1884 ജനുവരി മൂന്നിന് അമേരിക്കയിലെ ബാൾട്ടിമോറിലായിരുന്നു. മെറിലാൻഡ് സംസ്ഥാനത്തെ ബാൾട്ടിമോറിൽ തന്നെ സ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസത്തെ തുടർന്ന് അവിടെയുള്ള സിറ്റി കോളജിൽ നിയമം പഠിച്ചു. 1907ൽ കെന്റക്കി സംസ്ഥാനത്തെ വിൽമോറിലുള്ള ആസബറി കോളജിൽ നിന്നു ബിരുദം എടുത്തശേഷം അതേകോളജിൽ കുറേനാൾ പഠിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. വീണ്ടും ജനനത്തിനു ശേഷം 1907-ൽ

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മെതഡിസ്റ്റ് സഭയിലെ മിഷനറിയായ അദ്ദേഹം ഭാരതത്തെ സ്നേഹിച്ച് തുടർന്നുള്ള കാലം ഇവിടെ മിഷനറിയായി. 1973 ജനുവരി 25ന് 89-ാം വയസ്സിൽ നിത്യതയിൽ പ്രവേശിച്ചു.

യഥാർത്ഥരക്ഷാ നിർണ്ണയത്തിലേക്ക് സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് എത്തിച്ചേരുന്നത് 17-ാം വയസ്സിലാണ്. ദേവാലയത്തിൽ പ്രസംഗകനായെത്തിയ റോബർട്ട് ജെ. ബാറ്റ്മാൻ എന്ന സുവിശേഷകനിലൂടെയാണ് ദൈവം

ഭാരതത്തിൽ മതാധ്വനം ശക്തമായിരുന്ന കാലത്ത് ഭരണകർത്താക്കൾക്കിടയിലും ഉന്നതർക്കിടയിലും അധഃസ്ഥിതർക്കിടയിലും ഒരുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശം പരത്താൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ചരിത്രമാണ് ഡോ. സ്റ്റാൻലി ജോൺസിന്റേത്.

സ്റ്റാൻലിയെ സന്ധിച്ചത്. അദ്ധ്യാപികയായിരുന്ന നെല്ലി ലോഗൻ യോഹന്നാൻ മൂന്നിന്റെ 16-ാം വാക്യം അല്പം തിരുത്തലോടെയാണ് പറഞ്ഞുകൊടുത്തത്. "തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന 'സ്റ്റാൻലി' നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം സ്റ്റാൻലിയെ സ്നേഹിച്ചു" എന്ന് പലതവണ ഉരുവിട്ട സ്റ്റാൻലി പാപത്താലുള്ള ഹൃദയഭാരം നീങ്ങി പുതുസൃഷ്ടിയാകുകയായിരുന്നു...

രക്ഷാനുഭവം പ്രാപിച്ച ആദ്യവർഷം സ്റ്റാൻലി ജോൺസിന്റെ ജീവിതം കാർമ്മേലൈതാഴിഞ്ഞ ആകാ

മാതൃ ജോർജ്ജ്

ശംപോലെ ശോഭനമായിരുന്നു. പതുക്കെ സംഗതികൾക്ക് മാറ്റം വന്നു. ആശയസംഘർഷങ്ങളും നിരാശതകളും സ്റ്റാൻലിയെ അലട്ടിത്തുടങ്ങി. ലൈബ്രറിയിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഹന്ന വൈറ്റ് സ്മിത്തിന്റെ 'ദി ക്രിസ്ത്യൻ സീക്രട്ട് ഓഫ് ഹാപ്പിനൈറ്റ്' എന്ന ഗ്രന്ഥമായിരുന്നു നിരാശതകളിൽനിന്നും സ്റ്റാൻലിയെ കരകയറ്റിയത്. ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിനിടെ ദൈവം അദ്ദേഹത്തോട് ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നതായി ബോധ്യപ്പെട്ടു 'നിന്റേതെല്ലാം എനിക്ക് സമർപ്പിക്കാമോ?' "എനിക്കറിയാവുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ എന്റേതെല്ലാം അങ്ങേയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു" എന്ന് സ്റ്റാൻലി മറുപടി നൽകി. "എങ്കിൽ എനിക്കുള്ളതെല്ലാം നിനക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. എന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവും നിനിൽ പകരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." എന്ന് ദൈവത്തിൽനിന്ന് മറുപടി ലഭിച്ചതായി പിൻക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധാത്മനിറവ് ലഭിച്ചതായി വ്യക്തമായ ദൈവികബോധം തനിക്കുണ്ടായപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനായി ഒരുങ്ങി കാത്തിരിക്കുന്നതിലുപരി സുവിശേഷം സംബന്ധിച്ച് തനിക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തെ കുറിച്ചും സ്റ്റാൻലി ബോധവാനായി.

ആത്മീയതയുടെ പാതയിൽ മുന്നേറുമ്പോൾ നിയമപഠനവും പുരോഗമിച്ചെങ്കിലും നിയമജ്ഞനാകുവാനുള്ള സ്വപ്നം ക്രമേണ മങ്ങിത്തുടങ്ങി. സുവിശേഷദൂതത്വം ജീവിതത്തിൽ മുഖ്യസ്ഥാനത്തു കൊണ്ടുവരാനാഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ 'വെറുമൊരു മെതഡിസ്റ്റ് പ്രസംഗകനായി' സ്വന്തം മകൻ തീരാൻ സ്റ്റാൻലിയുടെ അമ്മ ഒട്ടും ആഗ്രഹിച്ചില്ല. എന്നാൽ പെട്ടെന്ന് കാര്യങ്ങൾ തകിടം മറിഞ്ഞു. സ്റ്റാൻലി ജോൺസിന്റെ കുടുംബം സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയിലായി. പിതാവിന്

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

ജോലി നഷ്ടമാകുകയും തുടർന്നുണ്ടായ കേസുകൾ വീടും കിടപ്പടവും കുടുംബത്തിന് നഷ്ടമാകാൻ കാരണമാകുകയും ചെയ്തു. നിലനിൽപ്പിനായി പതിനെട്ടുകാരനായ സ്റ്റാൻലി മെട്രോപ്പോളിറ്റൻ ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനിയിൽ ജോലിചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനായി. കുടുംബത്തിനു ജീവനസന്ധാരണമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തിയതുകൂടാതെ അടുത്തവർഷത്തേക്കുള്ള ഫീസ് സ്വരൂപിക്കാനും സ്റ്റാൻലിക്ക് കഴിഞ്ഞു.

ചേരികളിലും പാവപ്പെട്ടവരുടെയിടയിലും ഇൻഷുറൻസ് ഏജന്റായി പ്രവർത്തിച്ചതുവഴി ജീവിതത്തിന്റെ പുതിയ മുഖങ്ങൾ സ്റ്റാൻലിക്ക് കാണാനായി. ലോകത്തിലെവിടെയും ജോലി ചെയ്യാനുള്ള ചങ്കുറവുമുണ്ടായി. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ദരിദ്രരാജ്യമായി സ്റ്റാൻലി കരുതിയിരുന്ന ഭാരതത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം അക്കാലത്ത് ഉള്ളിൽ മുളപൊട്ടി. പ്രതിസന്ധികളുടെ നടുവിലും പഠനം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞ സ്റ്റാൻലിക്ക് ആദ്യം ആഫ്രിക്കയിൽ മിഷനറിയായി പോകാനായിരുന്നു താത്പര്യം. അകലെ വീട്ടിലായിരുന്ന അമ്മ കത്തുമൂലം ഈ താത്പര്യം അറിഞ്ഞപ്പോൾ വേദനസഹിക്കാനാവാതെ ഗുരുതരമായ രോഗാവസ്ഥയിലായി. തൊണ്ണൂറുവർഷംമുമ്പ് ആഫ്രിക്കയിൽ മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തിന് പോകുക എന്നാൽ സ്വന്തം മരണവാറണ്ടിൽ ഒപ്പിടുന്നതിന് തുല്യമായിരുന്നു. അമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ തീരുമാനം ദൈവത്തിന് സമർപ്പിച്ചു. ബിരുദം നേടിയ ഉടൻ മൂന്നുവതിലുകൾ ഒരേസമയം സ്റ്റാൻലിയുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നു-ഓസ്ട്രേലിയ സർവ്വകലാശാലയിൽ അധ്യാപകനായി ചേരുക, അമേരിക്കയിൽ തന്നെ സുവിശേഷപ്രവർത്തനം നടത്തുക, ഇന്ത്യയിലേക്ക് മെതഡിസ്റ്റ് മിഷനറിയായി പോകുക. വ്യത്യസ്തനിയോഗങ്ങൾ മനസ്സിൽ ട്രാഫിക് ജാം സൃഷ്ടിച്ചെങ്കിലും ദൈവഹിതത്തിനായി ഹൃദയഭാരത്തോടെ മുട്ടിന്മേൽ നിന്ന സ്റ്റാൻലി ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള തന്റെ നിയോഗം വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. മിഷനറിയായി പോകുമ്പോൾ ശമ്പളമെത്ര കിട്ടുമെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചില്ല. “ദൈവം നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവം കരുതും.” എന്ന ചിന്ത മനസ്സിലുറച്ചിരുന്നു. അനുഭവങ്ങളിലൂടെയും പ്രതികൂലങ്ങളിലൂടെയും ഇന്ത്യയിൽ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം നട

ത്താനായിരുന്നു സ്റ്റാൻലിജോൺസിന് ദൈവനിയോഗം. ഒരു മാസത്തെ കപ്പൽയാത്രയ്ക്ക് ശേഷം 1907 നവംബർ 13ന് മുംബൈയിൽ എത്തുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തുറമുഖത്ത് പരിചയപ്പെട്ട ഒരു പാഴ്സി സുഹൃത്തായിരുന്നു മുംബൈയിൽനിന്നു ലക്നൗവിലേക്കുള്ള

സ്റ്റാൻലി ജോൺസ്: സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ ധന്യത

ടെയിൻ യാത്രയിലേക്ക് ഒരു തലയിണയും പുതപ്പും വാങ്ങാൻ സഹായിച്ചത്.

മെതഡിസ്റ്റ് സഭയുടെ ഇന്ത്യയിലെ കേന്ദ്രപ്രവർത്തന മേഖലയായിരുന്ന ലക്നൗവിൽ ആദ്യമായി വണ്ടിയിറങ്ങിയപ്പോൾ ഊഷ്മള സ്വീകരണം നൽകാൻ മിഷനറിമാരും ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തകരും സ്റ്റേഷനിലെത്തിയിരുന്നു. ലാൽബാഗ് സഭയുടെ പാസ്റ്ററായാണ് സ്റ്റാൻലിയുടെ ആദ്യനിയമനം.. സുവിശേഷീകരണം അല്ലാതെ സഭാപരിപാലനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബാലപാഠങ്ങൾ പോലുമറിയാത്ത സ്റ്റാൻലിക്ക് ഈ ഔദ്യോഗികപദവി ഒരു വെല്ലുവിളിയായിരുന്നു ലക്നൗവിലായിരുന്ന നാലുവർഷം ഭാരതീയ ഭാഷാപഠനത്തിനും സ്റ്റാൻലി സമയം കണ്ടെത്തി. ആ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ലക്നൗ ഇസബല്ല തോബോൺ കോളജിലെ അദ്ധ്യാപിക മേബൽ ലോസിങ്ങിനെ സ്റ്റാൻലി 1911ൽ ജീവിതസഖിയായി സ്വീകരിച്ചത്. വിവാഹാനന്തരം 50 മൈൽ അകലെയുള്ള സീതാപൂരിലേക്ക് ആ കുടുംബം താമസമാറ്റി. തുടർന്നുള്ള 40 വർഷം ഇവിടെ താമസിച്ചാണ് സ്റ്റാൻലി സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം നടത്തിയത്. യൂനിസ് എന്ന മകൾ ഈ ദമ്പതികൾക്കു് പിറക്കുന്നത് സെറാമ്പുരിൽവെച്ചാണ്.

സീതാപൂരിൽ അധഃസ്ഥിതരുടെ ഇടയിൽ കുടുംബമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികളാകാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ യഥാർത്ഥ ഇന്ത്യയുടെ മുഖം സ്റ്റാൻലിക്ക് ദൃശ്യമാകാൻ തുടങ്ങി. ചാതുർവർണ്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെ പുറത്ത് കഴിഞ്ഞ അധഃസ്ഥിതർക്കിടയിൽ സ്റ്റാൻലിയുടെ ശബ്ദം ക്രിസ്തു നൽകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേതായി മാറി. ഗ്രാമത്തിന്റെ തിരക്കുകളിലൂടെ സൈക്കിളിൽ പോകുന്ന സ്റ്റാൻലിയെ നോക്കി ‘യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളിതാ പോകുന്നു.’ എന്ന് കുട്ടികൾ ആർപ്പിടുമായിരുന്നു. മെതഡിസ്റ്റ് സഭയിൽ പത്തുവർഷം മിഷനറി പ്രവർത്തനം പൂർത്തിയാക്കിയാൽ അതാരംഗീകാരമായിരുന്നു. എന്നാൽ പെട്ടെന്നു വർദ്ധിച്ച അപ്പന്റീക്സ് രോഗം ഈയൊരു പദവിയിലെത്തുന്നതിന് തടസ്സമായി. അപ്പന്റീക്സ് പൊട്ടി അതീവഗുരുതരാവസ്ഥയിൽ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെട്ട സ്റ്റാൻലിക്ക് ടെറ്റനസ് ബാധയും ഞരമ്പുകളിൽ തളർച്ചയും അനുഭവപ്പെട്ടു. പുതിയൊരു അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് മാറിത്താമസിക്കാനുള്ള വൈദ്യോപദേശം അനുസരിച്ച് സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് അമേരിക്കയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാൻ നിർബന്ധിതനായി. മടക്കയാത്രയിൽ കപ്പലിൽ ഞായറാഴ്ച ആരാധനയിൽ പ്രസംഗിച്ച സ്റ്റാൻലി കുറിവാക്യമായി തെരഞ്ഞെടുത്തത് “എന്നെ ശക്തനാക്കുന്നവൻ മുഖാന്തരം ഞാൻ സകലത്തിനും മതിയാകുന്നു” എന്നതായിരുന്നു. അനുഭവസാക്ഷ്യത്തിനിടെ അദ്ദേഹം കൗഴഞ്ചതുവീഴുകയുണ്ടായി. ഒരു വർഷത്തോളം അമേരിക്കയിൽ വിവിധയിടങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ച സ്റ്റാൻലി കുറെക്കാലം പ്രിൻസ്റ്റൻ സെമിനാരിയിൽ ദൈവശാസ്ത്രപഠനം നടത്തി. പെട്ടെന്നൊരു ദിവസം ഇന്ത്യയിലേക്ക് മടങ്ങാനുള്ള മെതഡിസ്റ്റ് ബോർഡ് സെക്രട്ടറിയുടെ കത്ത് സ്റ്റാൻലിക്ക് കിട്ടി. ‘ഞാൻ റെഡിയല്ല’ എന്ന് പെട്ടെന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞെങ്കിലും വേഗത്തിൽ വീണ്ടുവിചാരമുണ്ടായി. അമേരിക്കയ്ക്കുവേണ്ടിയല്ല, ഇന്ത്യയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് തന്നെ ദൈവം വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന ബോധ്യം അനാരോഗ്യത്തോടെയാണെങ്കിലും ഇന്ത്യയിലേക്ക് സ്റ്റാൻലിയെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഹിമാലയസാനുവിലെ ഒരു സുഖവാസകേന്ദ്രത്തിൽ കുറച്ചുനാൾ വിശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു പ്രത്യേകമായ ദൈവിക ഇടപെടലിന്റെ മുമ്പിൽ

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

അത്ഭുതരോഗസൗഖ്യം പ്രാപിക്കാൻ ഇടയായി. ദൈവം സ്റ്റാൻലിയുടെ ശരീരത്തെ മാത്രമല്ല മനസ്സിനെയും ആത്മാവിനെയുംകൂടി സൗഖ്യമാക്കി. ആകുലചിന്തകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സകലവും കർത്താവിന് സമർപ്പിച്ച പുതിയൊരു ജീവിതക്രമമാണ് സ്റ്റാൻലിയുടെ സമർപ്പിതജീവിതത്തിന് ദൈവം നൽകിയ പ്രതിഫലം.

ഭാരതസുവിശേഷീകരണത്തിന്റെ പ്രായോഗികമർമ്മം പരിശുദ്ധാത്മാവ് സ്റ്റാൻലിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി. പഴയ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ എതിർത്ത് അവയിലെ പൊള്ളത്തരങ്ങൾ വരച്ചുകാട്ടുന്നതിനുപകരം വിമോചകനായ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അത്. മെതഡിസ്റ്റ് മിഷൻ ബോർഡിന്റെ പ്രതിനിധിയായാണ് സ്റ്റാൻലി ഇന്ത്യയിൽ പ്രവർത്തിച്ചതെങ്കിലും ഇതരസഭാവിഭാഗങ്ങളുടെ അംഗീകാരവും ആദരവും വേഗത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്വായത്തമാക്കി. മാരാമൺ കൺവൻഷനിൽ നാൽപ്പതിലേറെ വർഷങ്ങൾ സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് നിറഞ്ഞുനിന്നത് ഈ സ്നേഹാദരങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനമായിരുന്നു. രണ്ടുതരം വെല്ലുവിളിക്കളയാണ് 'സുവിശേഷകൻ' എന്ന നിലയിൽ സ്റ്റാൻലി ഏറ്റെടുത്തത്. നാമധേയ ക്രിസ്തീയ സഭകളെ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുക എന്നതാണ് അതിലൊന്ന്. വിദ്യാഭ്യാസവന്നരായ അക്രൈസ്തവരിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അനുഭാവം വളർത്തുകയെന്നതായിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ ദൗത്യം. ഹൈന്ദവദേവാലയങ്ങൾ, സിക്ക് ക്ഷേത്രങ്ങൾ, ആര്യസമാജമന്ദിരങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട അതിഥിയായി സുവിശേഷ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കാൻ സ്റ്റാൻലിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതത്തിൽ മാത്രമല്ല, ജപ്പാൻ, അമേരിക്ക, കോംഗോ, ചൈന, ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലും സുവിശേഷ സന്ദേശവുമായി സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് പര്യടനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ മിഷനറി പ്രവർത്തനം നടത്തിയപ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ പൈതൃകത്തെയോ സംസ്കാരത്തെയോ വെല്ലുവിളിക്കാനോ, നിരാകരിക്കാനോ അദ്ദേഹം തയ്യാറായില്ല. ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ നന്മയും മൂല്യങ്ങളും തിരിച്ചറിഞ്ഞ അദ്ദേഹം അവസ്വന്തജീവിതത്തിലും പകർത്താൻ തയ്യാറായി. പകരം താനറിഞ്ഞ മോക്ഷത്തിന്റെ സന്ദേശം ഭാരതത്തിന് പകർന്നു നൽകി. ക്രിസ്തുവിന്റെ

സന്ദേശം സാംസ്കാരിക പരിവർത്തനത്തിനു വേണ്ടിയല്ലെന്നും ആത്മാക്കളുടെ ആന്തരികപരിവർത്തനമാണ് രക്ഷയുടെ സന്ദേശം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതെന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തെ നിറച്ചിരുന്നു.

'ഗാന്ധിജി ഇല്ലാത്ത സ്വർഗ്ഗം ദരിദ്രമാണ്' എന്ന് സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് പ്രസ്താവിച്ചതായി വാർത്തപരണത്

മരണത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ട് ആഗ്രഹങ്ങൾ സ്റ്റാൻലി മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ വച്ച് മരിക്കണമെന്നും, ഭാരതീയ പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ച് ശവദാഹം നടത്തണമെന്നുമായിരുന്നു അവ.

അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ അലോസരപ്പെടുത്തി. ചില ക്രിസ്തീയപ്രവർത്തകരായിരുന്നു ഈ പ്രചാരണത്തിനു പിന്നിൽ. സത്യത്തിൽ സ്റ്റാൻലിയുടെ പ്രസ്താവന വളച്ചൊടിച്ച് താണ് വിമർശനങ്ങൾക്ക് വഴിവച്ചത്. ഗാന്ധിജി വധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ 'ഗാന്ധിജി സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുമോ മരണാനന്തരം പോയത്' എന്നചോദ്യവുമായി അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞ മറുപടിയാണ് സംവാദങ്ങൾക്ക് വഴിതെളിച്ചത്. 'ഗാന്ധിജി സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുമോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് തീരുമാനം പറയാൻ താൻ ആളല്ല' എന്ന് പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയ സ്റ്റാൻലി ഇപ്രകാരം കൂട്ടില്ലേർത്തു:- "ഗാന്ധിജി വിവേകിയും നന്മനിറഞ്ഞ വ്യക്തിയുമാണ്; ഇക്കാരണത്താൽ മഹാത്മാഗാന്ധി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹമില്ലാതെ സ്വർഗ്ഗം ദരിദ്രമാകും, നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിയില്ലെങ്കിൽ എന്നപോലെ." ഗാന്ധിജി മാത്രമല്ല ലോകത്തിലെ ഏതൊരുവ്യക്തിയും സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനത്തിന് അർഹത നേടാതിരിക്കുക വഴി ആ വ്യക്തിയുടെ അഭാവം സ്വർഗ്ഗത്തെ ദരിദ്രമാക്കും. മനുഷ്യനായി പിറക്കുന്ന ഏതൊരുവ്യക്തിയും സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തണമെന്ന ഉൽക്കട

മായ വാങ്മയമാണ് സ്റ്റാൻലി ജോൺസിനെക്കൊണ്ട് ഇത്രയൊക്കെ പറയിച്ചത്.

ക്രിസ്തീയജീവിതം മനോഹാരിതയും കൂട്ടായ്മയും, സന്തോഷവും മാത്രമല്ല. ക്രൂശിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സഹനവും, പരിത്യാഗവും കൂടെയാണെന്ന കണ്ടെത്തൽ ഈ ദൈവഭൃത്യനെ മുമ്പോട്ട് നയിച്ചു. 1924ൽ മെതഡിസ്റ്റ് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയുടെ ബിഷപ്പ് സ്ഥാനത്തേക്ക് സ്റ്റാൻലി ജോൺസിന്റെ പേര് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ മിഷനറിയായും സുവിശേഷകനായും പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ആന്തരികമായ ദൈവശബ്ദത്തിനു മുൻതൂക്കം നൽകിയതിനാൽ, ആ സ്ഥാനം അദ്ദേഹം നിരസിക്കുകയുണ്ടായത്. നാലുവർഷം കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് സ്റ്റാൻലിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തെങ്കിലും മണിക്കൂറുകൾനീണ്ട മാനസികവടംവലിയുടെ ഒടുവിൽ ഈ പ്രാവശ്യവും സഭയുടെ പരമോന്നതപദവി നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ആന്തരികശബ്ദത്തിലൂടെയുള്ള വെളിപ്പാടുകൾ അനുസരിച്ചതിനാൽ പലപ്പോഴും പ്രതിസന്ധികളെ നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തീയരീതിയിലുള്ള ആശ്രമങ്ങൾ പണിയാൻ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രചോദനമായത് ആ ആന്തരിക ശബ്ദത്തിന്റെ പ്രേരണയാണ്. ബ്രിട്ടനിലെ ഒരു റിട്ടയേർഡ് എൻജിനീയർ നൈനിറ്റാളിലുള്ള 350 ഏക്കറോളം വരുന്ന സുഖവാസകേന്ദ്രം പ്രായാധിക്യത്താൽ സ്റ്റാൻലിയെ മിഷനറിപ്രവർത്തനത്തിനായി ഏല്പിച്ചു. 13 വർഷത്തിനുശേഷം ആ എസ്റ്റേറ്റ് വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയതാണ് പിന്നീട് 'സ്താൾ ആശ്രമം' ആയിത്തീർന്നത്. പുതിയനിയമത്തിൽ അനുശാസിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയകൂട്ടായ്മയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു ആശ്രമം. വ്യക്തപരമായ ക്രിസ്തുദർശനത്തിനപ്പുറം സാമൂഹിക കാഴ്ചപ്പാടിലേക്ക് ക്രിസ്തീയത വളരുമ്പോൾ പാലിക്കേണ്ട മൂല്യങ്ങളും മര്യാദകളും ആശ്രമത്തിലെ അനുഭവപാഠങ്ങൾ സമൂഹത്തിന് സംഭാവന ചെയ്യുന്നു. സത്താളിലെ ആശ്രമത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ പിൻക്കാലത്ത് ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഇടങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവശ്രമങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുകയുണ്ടായി.

വർണ്ണവിവേചനത്തിനെതിരെ ഒരു അനുരഞ്ജകനായി സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് എക്കാലവും സ്മരിക്കപ്പെടും. അമേരിക്കയിൽ നീഗ്രോവംശജർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ശബ്ദമുയർത്തി

യപ്പോൾ മനുഷ്യാവകാശം സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്ന ആശയമുയർത്തി സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് രംഗത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ചാതുർവർണ്യവ്യവസ്ഥയും വെള്ളക്കാരുടെയിടയിൽ കറുത്തവരോടുള്ള മനോഭാവവും നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കിയ സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം പുതിയ മനുഷ്യനെ പ്രാപിക്കുക എന്നതുതന്നെയാണ്. എതിർഭാഗത്തിന്റെ ന്യായങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള പുതിയ മനുഷ്യൻ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഒരു പിയാനോയിലെ വെളുത്തതും കറുത്തതുമായ കട്ടകൾ പോലെയാകും ആ ബന്ധമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. അവ ഒന്നുചേർന്ന് മനോഹരമായ ഗാനം പൊഴിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാവർഗ്ഗക്കാരും ഒന്നുചേർന്നാൽ ലോകം മുഴുവൻ മാറ്റാലിമുഴക്കുന്ന സംഗീതമായി അതുമാറും. 'ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നാകാൻ കഴിയാത്ത സഭകൾക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശത്തിലേക്ക് രാജ്യത്തെ എങ്ങനെ ഉണർത്താനാകും?' എന്ന് സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് ചോദിച്ചിരുന്നു. ദൈവിക ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്ന് വ്യക്തിത്വങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ പ്രവർത്തനശൈലി ഉള്ളപ്പോൾതന്നെ ഒരേലക്ഷ്യത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ, വിവിധസഭകൾക്കു വ്യത്യസ്തമായ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഒന്നിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനാകും എന്ന ശക്തമായ ബോധ്യം സ്റ്റാൻലിയെ 'ഫെഡറൽ യൂണിയൻ-സഭകളുടെ സംഗീതലോഷം' എന്ന ആശയത്തിലേക്ക് നടത്തി. അമേരിക്കയിൽ 427 നഗരങ്ങളിൽ എക്യുമെനിക്കൽ സന്ദേശവുമായി അദ്ദേഹം യാത്ര ചെയ്തു. മനുഷ്യശരീരം തന്നെ വൈവിധ്യങ്ങളുടെ ഫെഡറൽ യൂണിയനാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ട സ്റ്റാൻലിയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ ഇടുങ്ങിയ ചിന്താഗതിമൂലം കാര്യമായ ഫലം ഉണ്ടായില്ലെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നിലനിൽക്കുന്നു.

സമർപ്പണത്തിലൂടെ (കീഴടങ്ങലിലൂടെ) മാത്രമേ യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവരുകയുള്ളൂ എന്ന് സ്റ്റാൻലി വിശ്വസിച്ചു 'മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ച് കരുതലുള്ളവനാണ് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞ നിർവചനം പലപ്പോഴും സ്റ്റാൻലി എടുത്തുപറയുമായിരുന്നു. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിച്ചും കരുതിയും ക്രിസ്തീയ

തയ്ക്ക് നിർവചനം നൽകുന്നവരുടെ കരങ്ങളിലാണ് ലോകത്തിന്റെ ഭാവി എന്ന് വിശ്വസിച്ച അദ്ദേഹം ലോകരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ശത്രുത ഒരുപരിധിവരെ ഒഴിവാക്കാൻ സമാധാനത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകനായി പല ദൗത്യങ്ങളും നിറവേറ്റുകയുണ്ടായി. സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് തുറന്ന വിശാലമനസ്കനാണെന്ന് ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഹൈന്ദവ സ്നേഹിതനോടുള്ള മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:- "താങ്കൾ കണ്ടതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഇടുങ്ങിയ ചിന്താഗതിക്കാരനാണ് ഞാൻ. ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ, ഒരു സന്ദേശത്തിന്റെ മാത്രം ആളാണ് ഞാൻ. ആ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്ന ഒറ്റലക്ഷ്യം മാത്രമാണെന്നിരിക്കുമ്പോൾ... സ്റ്റാൻലിയുടെ വിശാലഹൃദയത്തിന് ദോഷം ആരോപിക്കുന്നവർക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞവാക്കുകളിൽ ക്രിസ്തുവിനോട് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന നിസ്തുലമായ ഭക്തി ദർശിക്കാൻ കഴിയും.

ആരോഗ്യത്തോടെ 89 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ച സ്റ്റാൻലി തന്റെ ആരോഗ്യത്തിന്റെ രഹസ്യം ദൈവകൃപ, ലളിതജീവിതം, പ്രായോഗികബുദ്ധി എന്നിവയാണെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മരണത്തെ

ക്കുറിച്ച് രണ്ട് ആഗ്രഹങ്ങൾ സ്റ്റാൻലി മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ വെച്ച് മരിക്കണമെന്നും, ഭാരതീയ പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ച് ശവദാഹം നടത്തണമെന്നുമായിരുന്നു അവ. മരണത്തിന്റെ സൂചന വന്നത് 1971 ഡിസംബറിൽ പക്ഷാഘാതത്തിന്റെ വഴിയിലൂടെയായിരുന്നു. 1973 ജനുവരി 25 ന് ബറേലിയിലെ ക്ലാറാസൈൻ ആശുപത്രിയിൽവെച്ചായിരുന്നു അന്ത്യം. 'ശവദാഹ' ശുശ്രൂഷ ഡൽഹിയിലെ വൈദ്യുത ശ്മശാനത്തിലാണ് നടത്തിയത്. തന്റെ ആത്മകഥയുടെ അവസാനഭാഗത്ത് സ്റ്റാൻലി ഇങ്ങനെ എഴുതി: "ഇത് എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ സൂര്യോദയമോ അതോ അസ്തമയമോ? യേശുക്രിസ്തുവിൽ അസ്തമയങ്ങളില്ല. ഉദയം മാത്രമാണുള്ളത്." സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിയശേഷം സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ ഭൂമിയിലേക്ക് മടങ്ങിവരാൻ ആഗ്രഹിച്ച സ്റ്റാൻലി ജോൺസിന്റെ സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമായെങ്കിൽ പ്രേഷിതവൃത്തിക്കായി അദ്ദേഹം ഇന്ത്യതന്നെ വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുക്കുമായിരുന്നു എന്നതിനു സംശയമുണ്ടോ?

അവലംബം:
ഏ സോങ്ങ് ഓഫ് അസ്സെന്റ്സ്

തിരക്കുളളവന്റെ

23-ാം സങ്കീർത്തനം

യഹോവ എന്റെ ചുവടുകളെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നവൻ
ഞാൻ അതിവേഗം പോവുകയില്ല.
അവൻ എന്റെ കാലുകൾക്കു വിശ്രമം തരുന്നു.
ശാന്തമായ ഇടവേളകളിൽ സൗഖ്യം തരുന്നു.
അവൻ എനിക്കു നിശ്ശബ്ദതയുടെ സാദൃശ്യങ്ങളെ തരുന്നു
എന്റെ സ്വച്ഛന്ദതയെ വീണ്ടെടുക്കുന്നു.
അവൻ മനശ്ശാനി മുഖാന്തരം എന്നെ കാര്യക്ഷമതയുടെ പാതകളിൽ നടത്തുന്നു. അവൻ മനസ്സമാധാനത്തിന്റെ വഴി കാട്ടിത്തരുന്നു. ഓരോ നാളും ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു ചെയ്യുവാനുണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ ചേദിക്കുകയില്ല.
അവൻ എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ.
അവൻ കാലത്തിന് അതീതനാകുന്നു.
പ്രഭാവത്തിൽ അവൻ എല്ലാറ്റിനെയും അതിശയിക്കുന്നു.
അവൻ എന്റെ മനസ്സിന് സമനില കൈവരുത്തുന്നു.
എന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കിടയിൽ അവൻ എനിക്ക് പുതുശക്തി തരുന്നു.
സ്വസ്ഥതയുടെ എണ്ണകൊണ്ട് എന്റെ തലയെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു.
എന്റെ ആനന്ദകരമായ ഊർജ്ജത്തിന്റെ പാനപാത്രം നിറഞ്ഞുകവിയുന്നു.
നിശ്ചയമായും എന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലം സുസ്ഥരമായ പൊരുത്തവും സഫലതയുമാവും
ഞാൻ അവന്റെ ആലയത്തിൽ ദീർഘകാലം വസിക്കും.
(സമാഹൃതം)

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം എന്താണ്? മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നീ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ ബൈബിളിലുണ്ടെന്ന് അക്രൈസ്ത വർക്കു പോലും അറിയാം. ഈ സുവിശേഷങ്ങളുടെ കാര്യം അല്പം ക്ലിഷ്ടമായ ആ 'സുവാർത്ത' എന്താണ്? യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം എന്നു പറയുമ്പോൾ നാം എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്?

ഈ സുവിശേഷം എന്താണെന്നുള്ളതു സംബന്ധിച്ച് തിരുവെഴുത്ത് പല നിർവചനങ്ങൾ നമുക്കു തരുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം ഇന്ന് അവിടുത്തെ സഭയിൽ സജീവമാണോ എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു ഈ നിർവചനങ്ങൾ നമ്മെ സഹായിക്കും. താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

(1) തന്റെ സഭ ക്രൂശു വഹിക്കുന്നതും സ്വയം നിഷേധിക്കുന്നതുമായിരിക്കുമെന്ന് യേശു പറയുന്നു.

പത്രോസിനോട് യേശു പറഞ്ഞു: "ആരെങ്കിലും എന്നെ അനുഗമിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ച് തന്റെ കുരിശുമെടുത്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ" (മത്തായി 16:24). യേശുവിന്റെ സഭയുടെ ഭാഗമായിരിക്കുക എന്നു വെച്ചാൽ അത് കേവലം വിശ്വസിക്കുന്നതിലും ഉപരിയായ കാര്യമാണെന്നു വ്യക്തം. ഇന്നു മിക്ക ക്രിസ്ത്യാനികളും 'യേശുവിനു വേണ്ടി ഒരു വോട്ടു രേഖപ്പെടുത്തുക' മാത്രമാണു ചെയ്യുന്നത്. "ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന് അനുക്വലമായി സമ്മതം രേഖപ്പെടുത്തി. അത് എന്നെ തന്റെ പാർട്ടിയിലെ ഒരംഗമാക്കിത്തീർത്തു" ഇതാണ് അവരുടെ മനോഭാവം. പക്ഷേ ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ വോട്ടു രേഖപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ ജീവിതത്തിനുമേൽ യേശുവിനുള്ള കർത്തൃത്വത്തെക്കുറിച്ച് മറന്നിട്ട് അവർ അവരുടെ വഴിക്കു പോകുകയാണ്.

ഇതിനെക്കാൾ വളരെ മുന്നോട്ടു പോയാലേ തന്റെ സഭയുടെ ഭാഗമാകാൻ കഴിയൂ എന്നാണ് യേശു പറയു

ന്നത്. തന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിബദ്ധതയാണ് അതാവശ്യപ്പെടുന്നത്. സ്വയനിഷേധവും ഒരു ക്രൂശ് എടുക്കുന്നതും അതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. "സ്വന്തം കുരിശെടുത്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കാത്തവൻ എന്നിക്കു യോഗ്യനല്ല".

"നിങ്ങൾ എന്റെ സഭയിലാണെ

ഇന്നു മിക്ക ക്രിസ്ത്യാനികളും 'യേശുവിനു വേണ്ടി ഒരു വോട്ടു രേഖപ്പെടുത്തുക' മാത്രമാണു ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ തുടർന്ന് അവരുടെ ജീവിതത്തിനുമേൽ യേശുവിനുള്ള കർത്തൃത്വത്തെക്കുറിച്ച് മറന്നിട്ട് അവർ അവരുടെ വഴിക്കു പോകുകയാണ്.

കിൽ എന്നിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ പീഡനവും സഹനവും അനുഭവിക്കാൻ തയ്യാറായിക്കൊള്ളുക. പ്രശസ്തി, അംഗീകാരം, ലൗകിക സുഖാനുഭവം എന്നിവയെല്ലാം നിഷേധിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുക. നിന്ദയുടെ ഒരു ക്രൂശിൽ ആളുകൾ നിങ്ങളെ തറയ്ക്കും. ഒറ്റപ്പെടുത്തലിന്റെ, ആക്ഷേപത്തിന്റെ ക്രൂശ്. എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിങ്ങളുടെ വിശപ്പും ദാഹവും മൂലമാണ് നിങ്ങളോട് അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങൾ എന്റെ സഭയിൽ അംഗങ്ങളാണെങ്കിൽ ഒരു ക്രൂശ് തീർച്ചയായും നിങ്ങളെ പിൻതുടരും" നമ്മുടെ കർത്താവ് ഇങ്ങനെയാണ് പറയുന്നത്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെ ലോകത്തിന് അംഗീകരിക്കാനോ സ്വീകരിക്കാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതാണു വാസ്തവം. മേലിലും അങ്ങനെ ആയിരിക്കും. യേശുവിനായി ജീവി

ഡേവിഡ് വിൽക്കെഴ്സൺ

ച്ചാൽ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു നിങ്ങളെത്തന്നെ ഒറ്റപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതില്ല. അവർ തന്നെ അതു ചെയ്തുകൊള്ളും. നിങ്ങൾ ആകെ വേണ്ടതു യേശുവിനായി മാത്രം ജീവിക്കുകയാണ്. പൊടുന്നനെ നിങ്ങൾ നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും തൂജിക്കപ്പെടുകയും തിന്മയെന്നു വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാൻ കഴിയും.

"മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ദ്രോഷിക്കുകയും പുറന്തള്ളുകയും അവഹേളിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പേര് ദുഷിച്ചതായി തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ" (ലൂക്കോസ് 6:22)

എന്നാൽ യഥാർത്ഥ നിറവിലേക്ക് നയിക്കുന്ന വഴി ഇതുതന്നെയാണെന്ന് യേശു തുടർന്നു പറയുന്നു. "സ്വന്തം ജീവൻ രക്ഷിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ അതു നഷ്ടപ്പെടുത്തും. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും എന്നിക്കുവേണ്ടി സ്വജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവൻ അതു കണ്ടെത്തും" (മത്തായി 16:25)

എന്താണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം? യേശു പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ ഇതാണ്: "നിങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം എന്നിക്കു വിലക്കുന്നതു മാത്രമാണ് ഏകവഴി. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥസന്തോഷവും സമാധാനവും തൃപ്തിയും കണ്ടെത്തും.

"കറയും ചുളുക്കവും ഇല്ലാത്തതായിരിക്കണം എന്റെ സഭ. അതുകൊണ്ട് എന്റെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ എല്ലാ പാപവും ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാകണം. നിങ്ങൾ എല്ലാം എന്നിക്കു സമർപ്പിക്കണം. സ്വയത്തിനും, സ്വാർത്ഥാഭിലാഷങ്ങൾക്കും, തൻപോരിമയ്ക്കും സമ്പൂർണ്ണമായി നിങ്ങൾ മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങൾ എന്നോടൊപ്പം കൂഴിച്ചിടപ്പെടണം. എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ പുതുജീവനിലേക്ക് ഉയിർപ്പിക്കും".

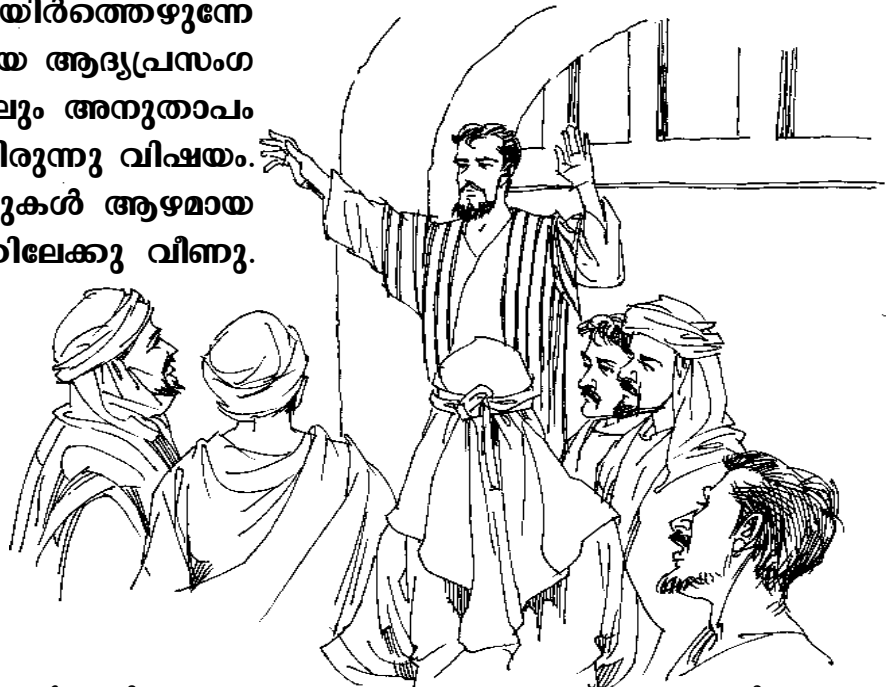
'കറയും ചുളുക്കവുമില്ലാത്ത' എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണെന്നു

ജീവമാറ്റികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനുശേഷം ഉണ്ടായ ആദ്യപ്രസംഗത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിലും അനുതാപം തന്നെയായിരുന്നു വിഷയം. ഇതുകേട്ട ആളുകൾ ആഴമായ കുറ്റബോധത്തിലേക്കു വീണു.

ചിന്തിക്കുക. ‘കറ’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് ഒരു കളങ്കമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ ‘ചുളുക്കം’ എന്നു പറഞ്ഞാലോ? അത് ഒരു ‘ചുളിവാ’ണ്. നിലവിലുള്ള ഒന്നിന് അത് ഒരു വളവ് കുട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. ആ അർത്ഥത്തിൽ ചിന്തിച്ചാൽ ‘ചുളുക്കം’ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നിർമ്മല സുവിശേഷത്തിനോടൊപ്പം ഉള്ള ഒരു കുട്ടിച്ചേർപ്പാണ്. ക്രിസ്തുവിനു മുൻപിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങാതെ എളുപ്പവഴിയിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാനുള്ള പദ്ധതിയാണതു നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഇന്നു പല സഭകളിലും ഇത്തരം ഒരു സുവിശേഷമാണു പ്രസംഗിക്കുന്നത്. ആളുകളുടെ ആവശ്യത്തെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ. ഈ മട്ടിലുള്ള വചനപ്രഘോഷണങ്ങൾ സുവിശേഷത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നില്ല.

തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതേ: ദൈവജനത്തിന് ആശ്വാസവും ശക്തിയും പ്രഘോഷിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾക്ക് എതിരല്ല ഞാൻ. മറിച്ച് ഒരു ഇടയൻ എന്ന നിലയിൽ ഇതേ കാര്യം തന്നെ ജനത്തിനു നൽകാനാണ് എന്നെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതും. എന്നാൽ ആളുകളുടെ ആവശ്യത്തെ മാത്രം കണക്കിലെടുത്ത് ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുകയും നമ്മുടെ ജീവനെ വച്ചുകളയുവാനുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജ്ഞയെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്താൽ യഥാർത്ഥ ആവശ്യം ഒരിക്കലും സഫലീകൃതമാകുകയില്ല. യേശുവിന്റെ വചനം എത്രയും വ്യക്തമാണ്: സ്വയത്തിനു

മരിക്കുകയും ക്രൂശെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ ആവശ്യത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക.

യേശുവിന്റെ സഭ എന്നത് ആളുകൾ ഹൃദയം കൊണ്ടും വായ്കൊണ്ടും പാപത്തെക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കുന്ന ഇടമാണ്.

‘ലജ്ജയില്ലാതെ തുറന്ന് അനുതപിക്കുന്ന ഇടമാണ് എന്റെ സഭ’യെന്ന് യേശു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസിന്റെ സാക്ഷ്യവും അതു തന്നെയാണ് “വചനം നിനക്കു സമീപസ്ഥമാണ്. നിന്റെ അധരത്തിലും നിന്റെ ഹൃദയത്തിലും അതുണ്ട്- ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ വചനം തന്നെ. ആകയാൽ യേശു കർത്താവാണ് എന്ന് അധരംകൊണ്ട് ഏറ്റുപറയുകയും ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചു എന്നു ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷപ്രാപിക്കും.

“എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യൻ ഹൃദയംകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുകയും തൻമൂലം നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ അധരംകൊണ്ട് ഏറ്റുപറയുകയും തൻമൂലം രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുവനും ലജ്ജിക്കേണ്ടി വരുകയില്ല എന്നാണല്ലോ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം പറയുന്നത്” (റോമർ 10:8-11) ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ അനുതാപത്തിന്റെ തുറന്നു പറച്ചിലിലൂടെയാണു നാം രക്ഷയിലേക്കു വരുന്നത്. “ഞാൻ നീതിമാനാമെ വളിക്കാനല്ല

വന്നത് പ്രത്യുത, പാപികളെ അനുതാപത്തിലേക്കു വിളിക്കാനാണ്” (ലൂക്കോസ് 5:31-32)

പ്രിയരേ, ഇതാണു സുവാർത്ത. യേശു നമ്മോടിങ്ങനെ പറയുന്നു: “എന്റെ സഭയിൽ എല്ലാവരും അനുതാപത്തിലൂടെ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ശാരീരികമായി സുഖമില്ലാത്തവനോ, മാനസികമായി തകർന്നവനോ, ആത്മീയമായി രോഗാതുരനോ- എന്തായാലും പ്രശ്നമില്ല. എല്ലാവരും എന്റെ അടുത്തേക്ക് ഒരേ മട്ടിലാണു വരേണ്ടത്. എല്ലാവരും അനുതാപത്തിലൂടെ സൗഖ്യം നേടുകയും ചെയ്യും.”

ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ: എത്ര സഭകൾ ഇന്നു ഇതിനു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്? എത്ര ശുശ്രൂഷകന്മാർ ഈ സുപ്രധാനആത്മികപ്രവർത്തനത്തിന് പരസ്യമായ ആഹ്വാനം നൽകുന്നു? പാപം ഏറ്റുപറയേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് എത്ര വിശ്വാസികൾ ബോധവാന്മാരാണ്?

ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ കേന്ദ്രസന്ദേശം വാസ്തവത്തിൽ എന്താണ്? മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നീ സുവിശേഷങ്ങളിലെല്ലാം യേശു ഇതു വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. ഈ നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലും യേശു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് “എന്റെ സഭയിൽ ഉള്ള സന്ദേശം ഇതാണ്. എല്ലാ പാപികളോടുമുള്ള എന്റെ സന്ദേശവും ഇതുതന്നെ”.

ആദ്യമായി “യേശു ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

ശലീലയിലേക്കു വന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു: സമയം പൂർത്തിയായി. ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുതപിച്ച് സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ” (മർക്കോസ് 1:14, 15).

യേശുവിന്റെ ആദ്യസന്ദേശം എന്തായിരുന്നു? അവിടുന്ന് അനുതപത്തെക്കുറിച്ചാണു പ്രസംഗിച്ചത്.

ആവശ്യത്തിലേറെ പ്രാധാന്യം ഇതിനു കൊടുക്കുന്നുവെന്നു ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടാവും. അവർ ചോദിക്കും “യേശു ഇക്കാര്യം പ്രസംഗിച്ചുവെന്നതു ശരി. പക്ഷേ എത്ര ശക്തിയായാണ് അവിടുന്ന് അനുതപത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചത്? “ഇതിനുള്ള മറുപടി ലൂക്കോസ് തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ നൽകുന്നുണ്ട് “അല്ലെല്ലാ മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങനെ തന്നെ നശിച്ചുപോകും” (ലൂക്കോസ് 13:5)

ദൈവിക അനുതപത്തിന്റെ സഭയിലേക്കു സാഗതം.

അനുതപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പിന്നോക്കം പോകലാണെന്നു നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടാവും. പക്ഷേ പൗലോസ് നേരെ തിരിച്ചാണു പറയുന്നത്. അനുതപിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയം യഥാർത്ഥ ജീവനെയാണു കൊണ്ടുവരുന്നത്. “ദൈവഹിത പ്രകാരമുള്ള ദുഃഖം രക്ഷാകരമായ പശ്ചാത്താപം ജനിപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ ഖേദത്തിനവകാശമില്ല” (2 കൊരിന്ത്യർ 7:10)

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനുശേഷം കേട്ട ആദ്യപ്രസംഗത്തിന്റെയും കേന്ദ്രത്തിൽ അനുതപം തന്നെയായിരുന്നു വിഷയം. പെന്തക്കോസ്തു നാളിൽ ഓടിക്കൂടിയ ജനത്തോട് പത്രോസ് പറഞ്ഞു: “നസറായനായ യേശു നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. അധർമികളുടെ കൈകളാൽ അവനെ നിങ്ങൾ ക്രൂശിൽ തറച്ചു കൊന്നു” (അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തി 2:22-23).

ഇതുകേട്ട ആളുകൾ ആഴമായ കുറ്റബോധത്തിലേക്കു വീണു. പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ട വചനം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കുത്തി മുറിവേല്പിച്ചു കാരണം പരിശുദ്ധാത്മാവു സർവശക്തിയോടുകൂടി ഭൂമിയിൽ വന്നിരുന്നല്ലോ. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ അനുസരിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്നു പറയുന്നത് ആഴത്തിൽ ഇതുതന്നെയാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവു വന്നത് “പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനാണ്” എന്നാണല്ലോ യേശു പ്രസ്താവിച്ചത്

(യോഹന്നാൻ 16:8)

സന്ദേശം കേട്ട ജനം ആകെ അമ്പരന്നു പോയി. ജീവന്മരണ പ്രശ്നത്തെയാണു തങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അവർ പത്രോസിനോട് നിലവിളിച്ചു ചോദിച്ചു. പത്രോസിന്റെ മറുപടി: “നിങ്ങൾ അനുതപിക്കുവിൻ. പാപമോചനത്തിനായി

യേശുവിന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ഹൃദയം അനുതപമായിരുന്നു. സന്ദേശം കുറ്റബോധം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ - പാപത്തെയും കുറ്റത്തെയും കുറിച്ച് ഹൃദയത്തെ കീറിമുറിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ - ആ സന്ദേശത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യം ഇല്ല.

എല്ലാവരും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം സ്വീകരിക്കുവിൻ..... ഈ ദുഃഖിച്ച തലമുറയിൽ നിന്നു നിങ്ങളെത്തന്നെ രക്ഷിക്കുവിൻ (പ്രവൃത്തി 2:38, 40)

യേശുവിന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ഹൃദയം അനുതപമായിരുന്നുവെന്ന് ഇതു തെളിയിക്കുന്നു. സന്ദേശം കുറ്റബോധം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ-പാപത്തെയും കുറ്റത്തെയും കുറിച്ച് ഹൃദയത്തെ കീറിമുറിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ-സത്യം പറയട്ടെ, ആ സന്ദേശത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യം ഇല്ല. ‘കുറ്റബോധം ഒഴിവാക്കുന്ന’ ഇന്നത്തെ പ്രസംഗകർ ആയിരക്കണക്കിനു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആത്മാക്കളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. അവരുടെ സഭാജനങ്ങൾ പാപത്തെ താലോലിക്കുകയും അകൃത്യങ്ങൾ മൂലം ക്രിസ്തുവിനെ പുതുതായി ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ജനത്തെ പേടിക്കാതെ “നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെതിരെ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നു തുറന്നു പറയുന്ന ഒരു പ്രസംഗകനെയാണ് അവർക്കാവശ്യം. പക്ഷേ അതിനു നേരെ എതിരായതാണു സംഭവിക്കുന്നത്. ഒത്തുതീർപ്പുകാരായ ഇടയന്മാർ മൂലം ഈ ജനങ്ങൾ അവരുടെ പാപങ്ങളുമായി കുറ്റബോധം തെല്ലുമില്ലാതെ തൃപ്തരായി കഴിയുകയാണ്.

യെഹെസ്കേൽ ഇത്തരം ഇടയന്മാരെയും പ്രസംഗകരെയും കുറിച്ചു പറയുന്നതു കേൾക്കുക: “ഞാൻ ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത നീതിമാനെ നിങ്ങൾ നുണപറഞ്ഞു നിരാശനാക്കി. ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞ് തന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ ദുഷ്ടനെ നിങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു” യെഹെസ്കേൽ 13:22)

പ്രവാചകൻ പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: “നിങ്ങളുടെ തൂണുകളെ പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങൾ നീതിമാന്മാരെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കുറ്റബോധമില്ലാതെ തെറ്റിൽ തന്നെ തുടരാൻ നിങ്ങൾ പാപികൾക്കു വളം വച്ചു കൊടുക്കുന്നു. നിത്യജീവനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ തെറ്റായ ധാരണ അവർക്കു നൽകുന്നു. ഫലം ആളുകളുടെ നിത്യജീവിതത്തെ നിങ്ങൾ കവർന്നു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവകൃപയെ നിങ്ങൾ എന്തും ചെയ്യാനുള്ള ലൈസൻസാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.”

ന്യായവിധി ദിനം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു പൗലോസ് പറയുന്നു. ആനാൾ സമീപിക്കും തോറും നാം കൂടുതൽ ഗൗരവത്തോടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാം തിരുത്തുകയും ശാസിക്കുകയും വേണം. ദീർഘക്ഷമയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടി അതു ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരോ ഇടയനും താൻ പ്രസംഗിച്ചതിനെല്ലാം കണക്കുകൊടുക്കുവാൻ കർത്തൃസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന നാൾ തീർച്ചയായും വരുന്നു. അവൻ തന്റെ പ്രസംഗം മൂലം നീതിമാന്മാരെ ദുഃഖിതരും ദുഷ്ടരെ ബലവാന്മാരും ആക്കിയോ? അതോ വിശുദ്ധമായ ഒരു അഭിഷേകത്താൽ ഭീതിയില്ലാതെ അവൻ കുറ്റബോധം നൽകുന്ന ഒരു വചനം പ്രസംഗിച്ചോ?

സത്യത്തിൽ പത്രോസിനു പെന്തക്കോസ്തു നാളിൽ തടിച്ചുകൂടിയ ജനത്തിന് ഇടർച്ചയായെന്നു എന്തെങ്കിലും പറയുവാൻ താത്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരെ സത്യം ബോധ്യപ്പെടുത്തണമെന്ന ഏക ലക്ഷ്യം മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു കുറ്റബോധവും നൽകും. അത് ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്കു പോയി എല്ലാറ്റിനേയും ഉഴുതുമറിക്കുന്നു.

നിർഭാഗ്യകരം! ഇന്നു പല സഭകളിലും ഇതു സംഭവിക്കുന്നില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഈ സഭകളിൽ ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല പരിശുദ്ധാത്മാവിന് അവിടെ സാഗതവും ഇല്ല. ഈ നിലയിലുള്ള സഭകളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് ചിലർ അയക്കുന്ന കത്തുകളിൽ നിന്നു

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

സൂചന ലഭിക്കാറുണ്ട്. “ഞാൻ മാസങ്ങളായി ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷിക്കുന്ന ഒരു അയൽക്കാരൻ എനിക്കുണ്ട്. .... അവർ ഒരു വിവാഹമോചനത്തിന്റെ വക്കിലാണ്. ഭാര്യ മദ്യപാനത്തിന്റെ പിടിയിൽ.... ഭർത്താവ് മറ്റൊരു ബന്ധത്തിന്റെ ഊരാക്കുടുക്കിൽ.....

“അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ചു സഭയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അവർ ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയോ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ബോധ്യം ലഭിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു എന്റെ പ്രതീക്ഷ. പക്ഷേ ഞങ്ങളുടെ സഭാ ശുശ്രൂഷകൻ പാപത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരിൽ കുറ്റബോധം ഉണർത്തുന്നതോ യേശുവിന്റെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും വിടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശക്തിയെക്കുറിച്ച് ബോധ്യം നൽകുന്നതോ ആയ ഒരു വാക്കുപോലും അവർ സഭയിൽ പറഞ്ഞുകേട്ടില്ല. ഫലം എന്റെ അയൽക്കാരൻ തന്റെ പാപത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വസ്ഥനായിത്തുടരുന്നു”.

എന്തൊരു ദുരന്തം! സഭയ്ക്കു പുറത്തുള്ളതിനെക്കാൾ അകത്തുള്ളവർ പാപത്തിൽ തുടരുന്നതു ദൈവത്തിന് എത്ര ദുഃഖകരമായിരിക്കും!

മറ്റൊരാൾ എഴുതുന്നു: “പാപികളെ മുഷിപ്പിക്കാത്ത ഒരു സഭയിലാണു ഞാൻ പോകുന്നത്. പക്ഷേ എനിക്ക് ഒട്ടും സഹിക്കാൻ വയ്യാതായിരിക്കുന്നു. ഒരോ ഞായറാഴ്ചയും സഭാ യോഗം കഴിയുമ്പോൾ മീറ്റിംഗ് ഞങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നറിയാൻ ഒരു അഭിപ്രായ വോട്ടെടുപ്പ് നടത്തുന്നു. അതിൽ അവർക്ക് അറിയേണ്ടത് “പാട്ടിന്റെ ഒച്ച കൂടുതലായിരുന്നോ?” പ്രോഗ്രാമുകളുടെ ദൈർഘ്യം കുടിപ്പോയോ? പ്രസംഗം രസകരമായിരുന്നോ? പാസ്റ്റർ ഡേവിഡ്, എന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ബന്ധുക്കൾക്കു പ്രത്യാശ നൽകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചാണു ഞാൻ സഭയിൽ പോകുന്നത്. പകരം എനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നതോ? അവരുടെ വിനോദപരിപാടി വിലയിരുത്തുവാനാണ്”.

യേശുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇതാണ്- പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കുറ്റബോധം നൽകുന്ന സാന്നിധ്യവും ശക്തിയും കൂടാതെ ആർക്കും പാപത്തിൽ നിന്നു വിടുതൽ നേടാനോ സത്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാനോ കഴിയുകയില്ല.

(3) കഠിനവും അസ്വസ്ഥതാജനകവുമായ ഒരു സന്ദേശം നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ് യേശുവിന്റെ സഭ.

യേശു തന്റെ അനുയായികളോട്

താഴെപ്പറയുന്ന വിധം സംസാരിച്ച രംഗം നിങ്ങൾക്കൊന്നു വിഭാവനം ചെയ്യാമോ?

“ഇതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പമാണ്. പിതാക്കന്മാർ മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും മരിച്ചു. അതു പോലെയാണു ഈ അപ്പം. ഇതു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും.... ഇതുകേട്ട് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും പറഞ്ഞു “ഈ വചനം കഠിനമാണ്. ഇതു ശ്രവിക്കാൻ ആർക്കു

പാപികളെ മുഷിപ്പിക്കാത്ത സഭയിൽ സഭാ യോഗം കഴിയുമ്പോൾ മീറ്റിംഗിനെക്കുറിച്ച് ഒരു അഭിപ്രായവോട്ടെടുപ്പ് നടത്തുന്നു. അതിൽ അവർക്ക് അറിയേണ്ടത് “പാട്ടിന്റെ ഒച്ച കൂടുതലായിരുന്നോ? പ്രസംഗം രസകരമായിരുന്നോ?” എന്നാണ്

കഴിയും?” തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പിറുപിറുക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കി യേശു അവരോടു ചോദിച്ചു: “ഇതു നിങ്ങൾക്കു ഇടർച്ച വരുത്തുന്നുവോ?”

യേശു ഇവിടെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടാണു സംസാരിക്കുന്നതെന്ന കാര്യം ഓർക്കുക. അവർ കഠിനമെന്നു പ്രതികരിച്ച അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ എന്താണ്? അത് ഇതാണ്: നിങ്ങൾ എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ ജീവനില്ല. എന്റെ ശരീരം യഥാർത്ഥ ഭക്ഷണമാണ്. എന്റെ രക്തം യഥാർത്ഥ പാനീയവുമാണ്. അവയെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ നിത്യജീവൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭ്യമാകുകയുള്ളൂ.”

എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ‘പാപിയെ മുഷിപ്പിക്കാത്ത സുവിശേഷം’ എന്താണു പറയുന്നത്? “നിങ്ങൾക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കാനാവില്ല. ഒന്നാമത് പാപികൾക്ക് ഇതു മനസ്സിലാവുകയില്ല. രക്തം കുടിക്കുകയും മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകയോ? നമ്മൾ പ്രാകൃതരായ മനുഷ്യരാണെന്ന് അവർ ധരിച്ചു കളയും. അവർക്കു ദഹിക്കുന്നവിധം നാം കാര്യങ്ങളെ മയപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അത് ആളുകൾക്ക് ഇടർച്ചയാകും- പ്രത്യേകിച്ചും അവിശ്വാസികൾക്ക്”.

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ സഭയിൽ ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന വാക്കുകൾ ഉണ്ട്. സ്നേഹം, കരുണ, കൃപ, ദീർഘക്ഷമ എന്നിവയുടെ സന്ദേശം മാത്രമല്ല; ഒത്തുപോകാൻ പ്രയാസമുള്ള കാര്യങ്ങളും അവിടെ പ്രഘോഷിക്കപ്പെടും. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം, ക്രൂശ് എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള സന്ദേശം ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

തന്റെ വാക്കുകൾ ആളുകളിൽ നടക്കും ഉണ്ടാക്കിയെന്ന് യേശു കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് അവരോട് ചോദിക്കുന്നു “ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തിയോ? ഞാൻ സത്യം പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾക്ക് അസഹ്യമായോ?”. തുടർന്ന് അവിടുന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു “ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു” (യോഹന്നാൻ 6:63). അവിടുന്നു കാര്യങ്ങൾ എത്രയും വ്യക്തമാക്കി: “നിങ്ങൾ എന്തിനാൽ ഇടറിപ്പോയോ അതാണ് ജീവൻ നൽകുന്നത്”.

അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാർ എങ്ങനെയാണ് ഇതിനോടു പ്രതികരിച്ചത്? “ആ സമയം മുതൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും പിൻവാങ്ങിപ്പോയി. പിന്നെ അവനോടു കൂടെ സഞ്ചരിച്ചില്ല” (6:66)

ഇവിടെ തന്റെ സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ച് യേശു എന്താണു പറയുന്നത്? ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ തന്റെ രക്തത്തിന്റെയും ക്രൂശിന്റെയും സന്ദേശം ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതാണെന്നാണ് യേശു പറയുന്നത്. എന്നാൽ നിത്യജീവനിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഏക സുവിശേഷം ഇതുമാത്രമാണ്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിലും ചിലർ ഇതു സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറല്ല. “എങ്കിലും വിശ്വസിക്കാത്തവർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്.” (6:64)

യേശുവിന്റെ ഈ വാക്കുകൾ ഇന്നു പല സഭകളെ സംബന്ധിച്ചും നിറവേറിക്കഴിഞ്ഞു. അവിശ്വസനീയമെന്നു തോന്നാം. ചില സഭകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ പരാമർശങ്ങളും തങ്ങളുടെ ആരാധനകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. പാസ്റ്റർമാർ തങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ബോധപൂർവ്വം ഇക്കാര്യം ഒഴിവാക്കി. രക്തത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശങ്ങളുള്ള പാട്ടുകളും മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ഇടർച്ച ഉണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് ഇങ്ങനെ ഇന്നു ചിലർ ചെയ്യുന്നത്.

പക്ഷേ യേശു നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പ് ഇതാണ്: എന്റെ വാക്കുകൾ

ശേഷം 18-ാം പേജിൽ

ആത്മീയ നേതാവ് - 5

നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ തിരിച്ചറിയുക

തന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥയില്ലെന്ന് ഒരു ആത്മീയ നേതാവ് വേഗത്തിൽ തിരിച്ചറിയും. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൻ ശരീരമാകുന്ന സഭയിലെ മറ്റ് അംഗങ്ങളുടെ വിവിധ ശുശ്രൂഷകളിലൂടെ ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും.

ക്രിസ്തുവിൻ ശരീരത്തെ ഒരു ആശുപത്രിയോടു താരതമ്യം ചെയ്യാം. രോഗിയായ ഒരു വ്യക്തി ഒരു ആശുപത്രിയിലെത്തുമ്പോൾ പലവിധത്തിലുള്ള സഹായങ്ങളെത്തിക്കുവാൻ വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾ സജ്ജരായി നിൽക്കുന്നത് കാണാം. ഒരു പക്ഷേ അയാൾക്കാവശ്യം ശസ്ത്രക്രിയയാകാം. വെറുമൊരു കുത്തിവയ്പാകാം. ഫിസിയോതെറാപ്പി ആകാം. കണ്ണിനോ കാതിനോ ഉള്ള വിദഗ്ദ്ധ ചികിത്സ ആകാം. ഇവയ്ക്കെല്ലാമുള്ള വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾ ഒരു ആശുപത്രിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഒരു നേത്രരോഗവിദഗ്ദ്ധൻ തന്റെ മുഴുസമയവും രോഗികളുടെ കണ്ണുമാത്രം പരിശോധിക്കുന്നു. രോഗികളുടെ മറ്റ് അവയവങ്ങൾ അപ്രധാനമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നതുകൊണ്ടല്ല അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്, മറിച്ച് തന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആ ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണെന്നതുകൊണ്ടാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലും ഓരോ അവയവത്തിനും ഓരോ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷയും അതിനുള്ള വരവും ഉണ്ട്. ഒരു അവയവവും തന്നിൽത്തന്നെ സന്തുലിതമല്ല. ഈ ഭൂമിയിൽ സമ്പൂർണ്ണ സമതുലിതാവസ്ഥയോടെ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരേ ഒരു വ്യക്തി കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മാത്രമാണ്. മനുഷ്യരായ നാമെല്ലാവരും -നമ്മിൽ ഏറ്റവും തികവുള്ളവരെന്നു നാം കരുതുന്നവർ പോലും-സമതുലിതാവസ്ഥയുള്ളവരല്ല. ആശുപത്രിയിലെ പലവിഭാഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ സമതുലനാവസ്ഥ സംജാതമാകുമ്പോലെ നാമും മറ്റു സഹോദരങ്ങളുമായി ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ സന്തുലിതമായ

സാക്ഷ്യം

അവസ്ഥയുണ്ടാവുന്നു. ഓരോരുത്തരും കർത്താവിന്റെ ആശുപത്രിയിലെ പ്രത്യേക വിഭാഗങ്ങളാണ്. ഈ ആശുപത്രിയിൽ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തിനു പ്രസക്തിയില്ല.

ഒരു നല്ല ആശുപത്രിയിൽ ആളുകളെ സേവിക്കുവാനായി നിരവധി

ഈ ഭൂമിയിൽ

സമ്പൂർണ്ണ

സമതുലിതാവസ്ഥയോടെ

ജീവിച്ചിരുന്ന

ഒരേ ഒരു വ്യക്തി

യേശുക്രിസ്തു മാത്രമാണ്.

മനുഷ്യരായ

നാമാരും സമതുലിതാവസ്ഥയുള്ളവരല്ല.

വിഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിലും പലവിധ വരങ്ങളും പലതരം ശുശ്രൂഷകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു സഭയ്ക്കും എല്ലാ വിധ ശുശ്രൂഷകളും വരങ്ങളും ലഭ്യമല്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഭൂമിയിലെങ്ങുമുള്ള ആകെത്തുകയെ നാം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അതു വരങ്ങളിലും ശുശ്രൂഷകളിലും പൂർണ്ണമായിരിക്കും.

അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിൻ ശരീരത്തിലെ ഒരു അവയവമെന്നനിലയിൽ നമ്മുടെ വിളി എന്തെന്നു നാം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം.

ലോകം മുഴുവനും രോഗാതുരമായ ആത്മാവുള്ളവരാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ആരുടെയും നില നിരാശാജനകമല്ല. എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും ക്രിസ്തുവിൽ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കാൻ കഴിയും. ഇതത്രേ നാം പ്രസംഗിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിലെ സന്തോഷകരമായ വാർത്ത. ഏറ്റവും ഹീനനായ പാപിക്കും അയമനായ

വ്യക്തിക്കും സൗഖ്യം പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരിടമത്രേ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ആശുപത്രി. ഒരു നല്ല ആശുപത്രിയിൽ നിന്നും എത്ര ഗുരുതരമായ രോഗമുള്ളവനെപ്പോലും തിരിച്ചയ്ക്കുന്നില്ല. കുറഞ്ഞ നിലവാരമുള്ള ആശുപത്രികളാണ് അപ്രകാരം രോഗികളെ തിരിച്ചയ്ക്കുന്നത്. കാരണം ഗുരുതരമായ രോഗങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ അവിടെയില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ എത്ര നീചനായ ഒരു പാപിക്കുപോലും പ്രത്യാശയും രക്ഷയും നല്കുന്ന ഒന്നാണു നല്ല സഭ. താങ്കളുടെ രോഗം ആശയ്ക്കു വകയില്ലാത്തതാണെന്ന് അതു ആരോടും തന്നെ പറയുകയില്ല. ചികിത്സ സ്വീകരിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവനെങ്കിൽ എത്ര അധമപാപിയെപ്പോലും ഏറ്റവും വിശുദ്ധനാക്കി മാറ്റുവാൻ ഒരു നല്ല സഭയ്ക്കു കഴിയും.

സഭയെ നമുക്ക് മനുഷ്യശരീരത്തോട് ഉപമിക്കാം. ശരീരത്തിൽ ഓരോ അവയവത്തിനും അതിന്റേതായ പ്രവൃത്തിയുണ്ട്. ഓരോ അവയവവും തന്റേതായ പ്രവൃത്തിയിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവയവങ്ങളെയും അവ അംഗീകരിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും അവയോടു സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളും തമ്മിൽ അപ്രകാരമായിരിക്കണം.

1 കൊരിന്ത്യർ 12-ൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് കണ്ണ്, കാത്, കൈ, കാല് മുതലായ അവയവങ്ങളുടെ ധർമ്മങ്ങളെയാണ് സഭയിലെ വിവിധ വരങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ വിശദീകരിക്കുവാൻ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

താങ്കൾ എന്നെ തുടർച്ചയായി ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഊന്നൽ കൊടുത്തുകൊണ്ടു വീണ്ടും വീണ്ടും സംസാരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടും. അതിന്റെ കാരണം ആ പ്രത്യേക കാര്യം സംസാരിക്കുവാനാണ് ദൈവം എനിക്കു ഭാരം തന്നിരിക്കുന്നത്. കർത്താവ് എനിക്കു

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

തന്നിരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയിലാണ് ഞാൻ ശ്രദ്ധവച്ചിരിക്കുന്നത്. കാരണം എനിക്ക് അതാണ് കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നത്. ഞാൻ മറ്റേ നെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചാൽ എന്ന സംബന്ധിച്ചുള്ള ദൈവപദ്ധതി വിഫലമാകും. എന്നാൽ മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ശുശ്രൂഷകൾക്കും ഞാൻ എതിരല്ല. അവയെ ഞാൻ വിലമതിക്കുന്നു. വയർ, കൈയെ ഏറ്റവും വിലമതിക്കുന്നു. പക്ഷേ കൈയുടെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ വയർ ഒരിക്കലും ശ്രമിക്കാറില്ല. ഉദാഹരണമായി ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്നു ഭക്ഷണം എടുക്കുവാൻ വയർ ഒരിക്കലും ശ്രമിക്കാറില്ല. കൈയെ അതിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുകയും അങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തെ ദഹിപ്പിക്കുകയും മാത്രമേ വയർ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. അങ്ങനെയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ നാം പരസ്പരം നിലകൊള്ളേണ്ടത്.

ശരീരത്തിലെ വ്യത്യസ്ത പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഈ സത്യം പലരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സത്യം താങ്കൾ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ദൈവം താങ്കളിലൂടെ ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തെന്നു താങ്കൾ ഒരിക്കലും കണ്ടെത്തുകയില്ല.

നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും നമ്മുടെ വിളിയെ സംബന്ധിച്ച് താന്താന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വ്യക്തതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവം നൽകുന്ന ഭാരമാണ് നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിറവേറ്റേണ്ട ശുശ്രൂഷ എന്തെന്നതിനുള്ള സൂചന.

എന്റെ ശുശ്രൂഷയെ സംബന്ധിച്ച ദൈവഹിതമെന്തെന്നും എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഞാൻ എന്തിനാണ് ഊന്നൽ കൊടുക്കേണ്ടതെന്നുമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പല വർഷങ്ങളിലൂടെ എനിക്കു വ്യക്തത ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യക്തത എന്റെ യുള്ളിൽ വലിയ സ്വസ്ഥതയും സ്വാതന്ത്ര്യവും തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ സമതുലനാവസ്ഥയില്ല എന്ന ആരോപണത്തിനോ മറ്റു യാതൊന്നിനോ ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന ഈ സ്വസ്ഥതയ്ക്കു ഭംഗം വരുത്തുവാൻ കഴികയില്ല.

പഴയ നിയമ കാലത്തും ഒരു പ്രവാചകനും തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ സന്തുലനം കണ്ടെത്തിയിരുന്നില്ല. ഒത്തു തീർപ്പാകാത്ത പ്രസംഗകരാണ് സന്തുലിതാവസ്ഥയെ അന്വേഷിക്കുന്നത്. സകല പ്രവാചകന്മാരും അസന്തുലിതരായിരുന്നു. അവർ ഒരേ കാര്യം തന്നെ പിന്നെയും പിന്നെയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കാരണം ആ പ്രത്യേക

കാലഘട്ടത്തിൽ യിസ്രായേലിന്റെയും യഹൂദയുടെയും ആവശ്യം അതായിരുന്നു. അത് അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ഭാരമായി ദൈവം നൽകി.

കർത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾത്തന്നെ എല്ലാവർക്കും തങ്ങളുടെ വിളി എന്താണെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും എന്നല്ല ഞാൻ അർത്ഥ

ഓരോരുത്തർക്കും വിളിയെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവം നൽകുന്ന ഭാരമാണ് നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിവർത്തിക്കേണ്ട ശുശ്രൂഷ എന്തെന്നതിനുള്ള സൂചന.

മാക്കുന്നത്. വീണ്ടുംജനനം പ്രാപിച്ച ശേഷം ഏതാണ്ട് പതിനഞ്ചു വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് എനിക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷ എന്തെന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് പൂർണ്ണവ്യക്തത എനിക്കുണ്ടായത്. താങ്കൾക്ക് ഒരു പക്ഷേ അത്രയും സമയം ആവശ്യമായി വന്നെന്നു വരില്ല. അതു ദൈവത്തിനു വിടുക. പക്ഷേ ഒരു കാര്യം താങ്കൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ക്രിസ്തുവിൻ ശരീരത്തിൽ മറ്റൊരാൾക്കും പൂർത്തീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷ ദൈവത്തിനു താങ്കളിലൂടെ ചെയ്യുവാനായിട്ടുണ്ട്. ആ ശുശ്രൂഷ അതിൽത്തന്നെ സന്തുലിതമായ ഒന്നായിരിക്കില്ല. അതിന്റെ സന്തുലനം ക്രിസ്തുവിൻ ശരീരത്തിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ശുശ്രൂഷയുമായുള്ള ബന്ധത്തിലേ താങ്കൾക്കു കണ്ടെത്താൻ കഴിയുള്ളൂ. അങ്ങനെ മറ്റു സഹോദരങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു മാത്രം നില്ക്കാൻ കഴിയുന്നവരാക്കി നമ്മെ തീർക്കുന്നതിലൂടെ നാം താഴ്മയുള്ളവരായിക്കാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ദൈവനാമം മഹത്വപ്പെടുട്ടെ!

നാം ഓരോരുത്തരും ചില കാര്യങ്ങളിൽ ശക്തരും മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളിൽ ബലഹീനരുമാണ്-ചില കുട്ടികളെപ്പോലെ. ഇംഗ്ലീഷിൽ സമർത്ഥൻ പക്ഷേ കണക്കിൽ മോശം. എന്നാൽ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളെ നാം അറിയുകയും അക്കാവ്യങ്ങളിൽ നാം ശക്തരാവുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. താങ്കളുടെ സഭ സുവിശേഷീകരണത്തിൽ ശക്തമായിരിക്കാം. എന്നാൽ വിശു

ദ്ധിക്ക് ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അശക്തവുമായിരിക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആ അവസ്ഥയെ തുറന്നു കാണിക്കുവാൻ എന്തുതരം ശുശ്രൂഷയാണ് അതിനു നൽകേണ്ടതെന്നു താങ്കൾക്കറിയാം.

ആളുകളുടെയിടെയിലുള്ള അംഗീകാരത്തെ താങ്കളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ വിജയമായി ഒരിക്കലും കാണരുത്. മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം എന്നത്രേ യേശു പറഞ്ഞത് (ലൂക്കോ. 6:26) താങ്കൾ പരക്കെ അംഗീകാരം നേടിയ ഒരു പ്രസംഗകനെങ്കിൽ ഒരു കള്ളപ്രവാചകനാകുവാനുള്ള സാധ്യതയുമുണ്ട്. അതേ സമയം 'ആളുകൾ നിങ്ങളെ ദേഷിച്ച് ഭ്രഷ്ടരാക്കി തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുവിൻ' എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. കാരണം യഥാർത്ഥപ്രവാചകന്മാരുടെ അടയാളം അത്രേ അത്. (ലൂക്കോ. 6:22,23).

യേശു പറഞ്ഞ ഇക്കാര്യങ്ങൾ താങ്കൾ വാസ്തവമായും വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?

യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിലും സഭാചരിത്രത്തിലും എക്കാലവും സത്യപ്രവാചകന്മാർ വിവാദ പുരുഷന്മാരായിരുന്നു. അവർ അതാതു കാലഘട്ടങ്ങളിലെ മതനേതാക്കന്മാരാൽ ദേഷിക്കപ്പെടുകയും ആരോപണവിയേയരാവുകയും വേട്ടയാടപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഈ നിമയത്തിന് ഒരപവാദവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പഴയ നിയമത്തിലെ ഏലിയാവിനെയോ യിരെമ്യാവിനെയോ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെയോ പൗലോസ് അപ്പൊസ്തോലനെയോ ആധുനിക തലമുറയിലെ ജോൺ വെസ്ലിയെയോ വാച്ച്മാൻ നീയെയോ ആരെ വേണമെങ്കിലും പരിശോധിച്ചു നോക്കുക.

അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന അംഗീകാരം നിത്യതയിൽ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷ എത്ര വിജയകരമായി എന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡമാക്കരുത്. നമ്മുടെ യോഗങ്ങളിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ആളുകളുടെ എണ്ണത്തിലോ തീരുമാനങ്ങൾക്കായി കൈപൊക്കിയ ആളുകളുടെ എണ്ണത്തിലോ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ വിജയമുണ്ടാകരുത്.

കണക്കുകളനുസരിച്ചാണ് ശുശ്രൂഷയുടെ വിജയമുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയെ തികഞ്ഞ പരാജയമായി നമുക്കു കാണേണ്ടി വരും. യേശുവിന് പരസ്യശുശ്രൂഷയുടെ അവസാനം പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഭരമേൽപിക്കാനുണ്ടായിരുന്നതു വെറും 11 പേരെ മാത്രമായിരുന്നു.

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

(യോഹ. 17). എന്നാൽ ആ പതിനൊരുവർ എത്തരത്തിലുള്ളവരായിരുന്നു എന്നതിനാലാണു നാം അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയുടെ വിജയം അളക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ ദ്രവ്യാഗ്രഹികളും ഒത്തു തീർപ്പുകാരും ലൗകികരും അർദ്ധമനസ്കരമായ 11 ലക്ഷം പേരെക്കാൾ ദൈവത്തിനു പ്രയോജനമുള്ളവരായിരുന്നു ആ 11 പേർ. ദൈവത്തിനു വിലയേറിയവരായിരുന്നു അവർ.

അത്തരത്തിലുള്ള 11 പേരെ എന്റെ മൂഴു ജീവിതകാലംകൊണ്ടും വാർത്തെടുക്കാൻ മാത്രം എനിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും എന്റെ ശുശ്രൂഷ ഏറ്റവും വിജയകരമെന്നു ഞാൻ കരുതുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അത്തരത്തിലുള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ പേരെ വാർത്തെടുക്കുക പോലും അത്ര എളുപ്പമല്ല. എന്നാൽ 'യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന' അതേസമയം യേശുവിനെ ഒരിക്കലും സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ലൗകികരും ഒത്തു തീർപ്പുകാരുമായ വലിയ

ഒരു കൂട്ടത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ വലിയ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല.

കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകളായി ക്രൈസ്തവചരിത്രത്തിൽ ദൈവം ആരംഭിച്ച ഓരോ നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനവും രണ്ടാം തലമുറയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ അതിന്റെ ഉണർവും വീര്യവും നഷ്ടപ്പെട്ട് പതനത്തിലേക്കു പോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ട്?

ഒരു കാരണമിതാണ്: രണ്ടാം തലമുറയിലെത്തുമ്പോൾ അവർ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. എണ്ണത്തിലുള്ള വർദ്ധനവ് ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ തെളിവായി അവർ പരിഗണിക്കുന്നു.

സമീപകാലത്ത് ഏറ്റവും വേഗം എണ്ണത്തിൽ വർദ്ധനയുണ്ടാക്കുന്നത് ചില അന്ധാരാധന സമൂഹങ്ങളും (Cults) ചില മതങ്ങളിലെ മൗലികവാദ സമൂഹങ്ങളുമാണ്. എന്താണിതു തെളിയിക്കുന്നത്? എണ്ണത്തിലുള്ള

വർദ്ധനവ് ദൈവാനുഗ്രഹത്തിനു ഒരു തെളിവല്ലെന്നതാണ്.

ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതുമൂക്കു ക്രിസ്തുവിൻ ശരീരത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുവാനും വ്യത്യസ്ത ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുന്നവരുമായി ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കാനുമാണ്. നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഫലം കൃത്യമായി അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുക തികച്ചും അസാധ്യമാണ്. കാരണം, നാം വലിയ ഒരു ടീമിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. ക്രിസ്തുവിൻ ശരീരത്തിലെ ഒരു അവയവം.

ദൈവം നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷ നിറവേറ്റുന്നതിൽ നാം വിശ്വസ്തരാണോ എന്നതാണു നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരേ ഒരു കാര്യം.

(തുടരും)

മൊഴിമാറ്റം:

ബോബി ചെറിയാൻ, റാന്നി.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം 15-ാം പേജ് തുടർച്ച

നിങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം ഇടർച്ചയായിത്തോന്നുന്നുവെന്നതു പ്രശ്നമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് അതു മാറ്റുവാൻ സാധ്യമല്ല. എന്റെ വാക്കുകൾ ജീവൻ നൽകുന്നവയാണ്. ഭക്ഷണവും പാനീയവും പോലെ നിങ്ങൾ അത് ഉൾക്കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ തന്നെ ഭാഗമാക്കി മാറ്റണം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞതു മയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ സന്ദേശത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ രക്തവും ക്രൂശും ഒഴിവാക്കിയാൽ നിത്യജീവൻ സംബന്ധിച്ച ഒരേ ഒരു പ്രതീക്ഷ അന്വേഷകർക്കു നിഷേധിക്കുകയാണ്.

“രക്തത്താലുള്ള രക്ഷ എന്ന സന്ദേശം പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെ മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയൂ. പക്ഷേ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടാലും അതു പ്രഘോഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ധൈര്യത്തോടെ നില്ക്കുക. എന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക. പ്രതികരണത്തെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുക. കാരണം ഈ സന്ദേശം മാത്രമാണ് രക്ഷിക്കുന്നത്”.

മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ നാം ഈ മട്ടിലുള്ള ഒരു രംഗം കാണുന്നു. “അവൻ സ്വന്തം നാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ അവരുടെ സിന്നഗോഗിൽ പഠിപ്പിച്ചു.... എന്നാൽ അവർ അവനിൽ ഇടറിപ്പോയി” (മത്തായി 13:54, 57). തുടർന്ന് യേശുവിനോട് ഏറ്റവും അടുപ്പം ഉള്ള ശിഷ്യന്മാർ പോലും വന്ന് അവിടുത്തെ സന്ദേശം ഇടർച്ച ഉളവാക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു “പരീശന്മാർ ഈ വാക്കുകേട്ട് ഇടറിപ്പോയി എന്ന് അറിയുന്നുവോ? എന്നു ചോദിച്ചു” (15:12). ഇവിടെ കേവലം പൊതുജനമല്ല മറിച്ച് മതനേതാക്കളാണ് ഇടറിപ്പോയത്. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചു. പക്ഷേ ഇടയന്മാർ അതു അംഗീകരിച്ചില്ല!

(തുടരും)

കണ്ടോ, എന്നോടുള്ള സ്നേഹം....

സ്കോട്ട്ലണ്ടിലെ ഡണ്ടീ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അനുഭവമാണിത്. തന്റെ പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിലുണ്ടായ ഒരു വീഴ്ചയിൽ നട്ടെല്ലിനു ക്ഷതം സംഭവിച്ച് നാല്പതു നീണ്ട വർഷങ്ങളായി ഇദ്ദേഹം കിടക്കയിൽതന്നെയായിരുന്നു. എങ്കിലും ആത്മാവിലും മനസ്സിലും തളർച്ച അല്പംപോലും ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. തികഞ്ഞ ഉന്മേഷവാനും സന്തുഷ്ടനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ നിരന്തരം പലരും സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധൈര്യവും സന്തോഷവും അവരെയാകെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും വിസ്മയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ ഒരു സന്ദർശകൻ ചോദിച്ചു: “സ്നേഹിതാ, ദൈവത്തെ സംശയിക്കുവാൻ സാത്താൻ ഒരിക്കലും താങ്കളെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ?”

“ഉണ്ട് തീർച്ചയായും” അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു.

“എന്റെ പഴയ സുഹൃത്തുക്കളൊക്കെ ഉല്ലാസവാനായി വാഹനങ്ങളുമോടിച്ച് സഞ്ചരിക്കുന്നതു ഇവിടെക്കിടന്നുകൊണ്ടു ഞാൻ നിസ്സഹായനായി കാണുമ്പോൾ സാത്താൻ ഇപ്രകാരം എന്റെ കാതിൽ മന്ത്രിക്കും: “ദൈവം യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലവനും സ്നേഹവാനും ആയിരുന്നെങ്കിൽ നട്ടെല്ലൊടിഞ്ഞ് ഇത്രയും വർഷം ഇങ്ങനെ ദയനീയമായി കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിന്നെ അനുവദിച്ചതെന്തുകൊണ്ട്?”

“അപ്പോൾ താങ്കൾ എന്തു മറുപടി പറയും?” സന്ദർശകൻ ചോദിച്ചു.

“ആഹാ!” അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “ഞാൻ സാത്താന്റെ ശ്രദ്ധയെ കാൽവരിയിലേക്കു ക്ഷണിക്കും. ക്രൂശിൽ കിടക്കുന്ന ആ ശരീരം കാട്ടിയിട്ട് ചോദിക്കും: കണ്ടോ എന്നോടുള്ള സ്നേഹം.... അതോടെ അവൻ നിശ്ശബ്ദനാവുകയും സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്യും.”

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

SELF-EXAMINATION QUESTIONS FOR DISCIPLES

1. PERSONAL

Do I keep myself as a clean vessel to be used by God?

Do I live in any secret sin?

Do I wholeheartedly desire holiness?

Do I run away from all sources of temptation?

Is my conscience clear?

2. DEVOTIONAL HABITS

Do I keep my quiet time regularly for Bible meditation and prayer?

Do I delight in God's Word?

Is my prayer life getting deepened?

Do I value praying with my brothers?

Do I substitute work for worship?

3. RELATIONSHIPS

Am I an easy person to live with?

Am I a habitual fault-finder and an unloving critic?

Do I value praying with my brothers?

Do I substitute work for worship?

4. FAMILY LIFE

Am I faithful to my spouse?

Do I keep a distance with the opposite sex?

Do I endeavour to spend quality time with my spouse and help her/his growth?

Am I free and friendly with my children?

Do I motivate my children by word and deed to pursue a missionary career if I believe that serving the

King of kings is the greatest of all professions and privileges?

5. HONESTY IN DEALINGS

Am I honest in reporting or do I exaggerate?

Am I faithful in financial matters?

Are my words dependable?

Can my fellow believers trust me that I will stand with them in any situation?

Is the reputation of others safe in my hands?

6. SPIRITUAL GROWTH

Do I periodically evaluate my spiritual life?

Do I give my fellow-workers, juniors or seniors, the liberty to correct, warn and develop me?

Do I obey the voice of the Lord as it comes through personal meditation, sermons and literature?

Am I too proud to confess my weaknesses and failures?

Am I ready to sacrifice my personal interests in order to edify and strengthen my fellow believers?

7. FUTURE HOPE

Do I trust God for my future or worry unduly?

Do I compare myself with the affluent and turn material-minded?

Do I hesitate to take up the cross of misunderstanding and loneliness?

Do I turn a deaf ear to the voices that call me to come down from my missionary vision and commitment?

Am I conscious of the welcome and the reward that await me in Heaven if I serve the Lord of the Harvest faithfully till the end?

യേശുവിന്റെ ഷൂസ്

നിത്യവും തന്റെ ഷൂസ് ശ്രദ്ധയോടെ പോളിഷ് ചെയ്തിരുന്ന കുട്ടിയെ ക്കുറിച്ച് ഒരു ബിസിനസ്സുകാരൻ വലിയ താൽപര്യമായി. തന്റെ ജോലി ഏറ്റവും ഭംഗിയായി ചെയ്തിരുന്ന ആ കുട്ടിയോട് ബിസിനസ്സുകാരൻ ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചു: “കുഞ്ഞേ നീ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്ര ആത്മാർത്ഥതയോടെ ഓരോ ഷൂവും മിനുക്കുന്നത്?” ചോദ്യംകേട്ട് അവന്റെ മുഖം തെളിഞ്ഞു. അവൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “സർ, ഞാനൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണ്. ഞാൻ മിനുക്കുന്ന ഓരോ ഷൂവും യേശുവിനു ധരിക്കാനുള്ളതാണെന്ന ബോധത്തോടെയാണ് ഞാനതുചെയ്യുന്നത്.”

ആ കുട്ടിയുടെ ആത്മാർത്ഥത ആ ബിസിനസ്സുകാരന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്पर्ശിച്ചു. അദ്ദേഹം ബൈബിൾ വായിക്കാനാരംഭിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം യേശുവിനെ കർത്താവായി സ്വീകരിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനിയായി. തുടർന്ന് ഷൂ പോളിഷ് ചെയ്തിരുന്ന ബാലന്റെ മാതൃക ഏറ്റെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ചെയ്യുന്നതെന്തും യേശുവിന് എന്നതുപോലെ ചെയ്യുക.

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ

സി. എസ്. ലൂയിസ്

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം

വായിച്ചു തുടങ്ങും മുൻപ്

സി.എസ്. ലൂയിസിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'ദി സ്ക്രൂടേച് ലെറ്റേഴ്സി'ന്റെ പരിഭാഷയാണ്. കൂട്ടിച്ചിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിയെ പിന്മാറ്റത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് കത്തിലൂടെ നൽകുന്നത്. കൂട്ടിച്ചിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കക്ഷിയായ ക്രിസ്ത്യാനിയായ ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്റെ അമ്മയും ഒന്നിച്ചുതാമസിക്കുകയാണ്. അവന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ തകരാറിലാക്കാനും അമ്മയും അവനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ കൊണ്ടുവരുവാനും എല്ലാം വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കത്തുകളിലൂടെ പരിചയസമ്പന്നനായ അമ്മാവൻപിശാച് കൂട്ടിച്ചിശാചിനു നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയിലാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയായ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ മാതൃരാജ്യമായ ബ്രിട്ടൻ ഒരു വശത്തും ശത്രുരാജ്യമായ ജർമനി മറുവശത്തും നിന്നുകൊണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ചത്. യുദ്ധത്തിന്റെ ഈ അന്തരീക്ഷം പരമാവധി പ്രലോഭനപ്പെടുത്തുവാൻ അമ്മാവൻ പിശാച് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. തുടർന്നു വായിക്കുക.

7

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിപ്പിശാചേ, നമ്മുടെ അസ്തിത്വം സംബന്ധിച്ച് നിന്റെ കക്ഷിയെ എപ്പോഴും അജ്ഞതയിൽ നിർത്തേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന നിന്റെ ചോദ്യത്തിൽ എനിക്ക് അത്ഭുതമില്ല. തൽക്കാലം നമ്മെതന്നെ വെളിപ്പെടുത്താതെ മറഞ്ഞിരിക്കുക-ഇതാണ് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നയം എന്നാണ് നമ്മുടെ ഉന്നതാധികാരികൾക്കിടയിൽനിന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇതെപ്പോഴും അങ്ങനെ തുടരണമെന്നില്ല. നമ്മെപ്പോലുള്ളവർ വാസ്തവത്തിൽ നിലവിലുണ്ടോ എന്ന് ഈ മനുഷ്യർ സംശയിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ നേരിട്ടുള്ള ഭീകരപ്രവർത്തനം വഴി നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷകരമായ ഫലങ്ങൾ നഷ്ടമാകും. നേരേമറിച്ച് അവർ നമ്മെ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ ഭൗതികവാദിയോ നിരീശ്വരവാദിയോ ആക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരും (' ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു വല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് നമ്മൾ).

ഉടനെയല്ലെങ്കിലും ശാസ്ത്രത്തെ വികാരപരവും കാല്പനികവും ആക്കി നിർത്തുന്നതിനുള്ള വഴികൾ നാം പഠിക്കും എന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഈ മനുഷ്യരിൽ നമ്മെ കുറച്ചൊരു വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കുവാനും അതേസമയംതന്നെ നമ്മുടെ ശത്രുവിനെ സംബന്ധിച്ച വിശ്വാസം

ഇല്ലാതാക്കുവാനും നമുക്കു കഴിയും "ജീവശക്തി", ആരാധനയുടെ തലത്തിലേക്കുയർന്ന ലൈംഗികത, മനശ്ശാസ്ത്ര വിശകലനങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ ഈ സമയം നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന വസ്തുതകളാണെന്ന് തെളി

പ്രാർത്ഥനയേക്കാളും, സമർപ്പണത്തേക്കാളും എല്ലാം പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ക്രിസ്തീയ ലഘുലേഖകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതും വലിയ യോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതും എന്നു ചിന്തിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്കു നിന്റെ കക്ഷി വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവൻ നമ്മുടെ കൈയിൽ സുരക്ഷിതനായിരിക്കും.

ഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ മനുഷ്യനെ ഒരു നല്ല ഭൗതികവാദിയാക്കി അവനുതന്നെ വ്യക്തമല്ലാത്ത ഏതോ "ശക്തി"യെ ആരാധിക്കുവാനും "ആത്മാവ്" എന്നതിനെ തള്ളിക്കളയുവാനും അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞാൽ നാം വിജയത്തിന് അടുത്തത്തി എന്നറിയുക. ഏതായാലും ഇപ്പോൾ നിനക്ക് മുകളിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന

കല്പന അനുസരിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക. നിന്റെ കക്ഷിയെ അന്ധകാരത്തിൽ നിർത്തുക എന്നത് അത്ര പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടേയും മനസ്സിൽ "പിശാച്" എന്നത് ഏതോ ചിത്രകഥയിലെ കഥാപാത്രമാത്രമാണ് (നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതാണ് ഈ ചിന്ത) അഥവാ നിന്റെ കക്ഷിയുടെ മനസ്സിൽ നമ്മെക്കുറിച്ച് യഥാർത്ഥമായ ഒരു ചിന്ത എങ്ങാനും വരുന്നത് കണ്ടാൽ ഏതെങ്കിലും ചിത്രകഥയിലെ പൈശാചികകഥാപാത്രത്തിന്റെ ചിത്രം അവന്റെ മനസ്സിലേക്കു കൊണ്ടുവരിക. അത് യഥാർത്ഥമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാത്തതുപോലെ നമ്മെപ്പോലെയുള്ളവർ വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന തരത്തിൽ ഒരു ചിന്ത അപ്പോൾ തന്നെ നൽകുവാൻ നിനക്കു കഴിയണം.

നിന്റെ കക്ഷിയെ ഒരു തീവ്ര ദേശീയവാദിയാക്കുന്നതാണോ അതോ യുദ്ധവിരുദ്ധനാക്കുന്നതാണോ ഏതാണ് നല്ലതെന്ന് സംബന്ധിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ നിനക്ക് എഴുതാം എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നത് ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല.³ നമ്മുടെ ശത്രുവിനോടുള്ള ബന്ധത്തിലൊഴികെ മറ്റെല്ലാ കാര്യത്തിലും തീവ്രവാദത്തെ നാം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ചില സമയത്ത് അങ്ങനെ വേണമെന്നില്ല. മനുഷ്യർ വളരെ തൃപ്തരും അലസന്മാരുമായി കഴിയുന്ന ചില കാലഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. അങ്ങ

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

**“വാസ്തവത്തിൽ പൈശാചിക ശക്തികൾ
ഇല്ലെന്നൊരു ചിന്ത അപ്പോൾത്തന്നെ
അവന്റെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ
നിനക്കു കഴിയണം.”**

നെയുള്ള സമയത്ത് ഒരു തീവ്രവാദവും വേണ്ട. അതിനുപകരം അവനെ കൂടുതൽ തൃപ്തനും അലസനുമാക്കി അങ്ങനെ മയക്കിക്കിടത്തുക. എന്നാൽ ഒരു യുദ്ധം നടക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തീവ്രവാദം തന്നെയാണ് നല്ലത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പക്ഷത്തോടുള്ള തീവ്രമായ അനുഭാവം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ജോലി.

മറ്റുള്ളവർ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതോ അവഗണിച്ചതോ ആയ ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള ഒരു ചെറിയ കൂട്ടത്തെ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ കാണാറുണ്ട്. അവർ എപ്പോഴും തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിനുള്ളിൽ പരസ്പരം ബഹുമാനിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ പുറത്തുള്ളവരോടുള്ള മനോഭാവം വെറുപ്പും അഹംഭാവവും നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. അതിൽ അവർക്ക് ഒരു ലജ്ജയും തോന്നാറില്ല. കാരണം അവരെ നയിക്കുന്ന പൊതു താല്പര്യത്തിൽ അത്രമാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് അവർ ഇരിക്കുന്നത്. “നമ്മുടെ ശത്രുവിനോടുള്ള ഒരു അടുപ്പം” അത് പൊതുതാല്പര്യമായി കണ്ടു തുടങ്ങിയ ചെറിയ കൂട്ടങ്ങളിലും ഈ പറഞ്ഞതൊക്കെ സത്യമാണ്. സഭ ചെറുതായിരിക്കണം എന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അത് നമ്മുടെ ശത്രുവിനെ അറിയുന്നവരുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞിരിക്കണം എന്നു മാത്രമല്ല അതിലുപരി സഭയിലുള്ളവർ കടുംപിടുത്തക്കാരും സ്വയനീതിക്കാരുമായ ഒരു രഹസ്യ സംഘം ആയിരിക്കണം എന്നുമാണ് നമ്മുടെ ആഗ്രഹം. നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സഭ ശക്തി

യോടെ എതിർക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിഭാഗീയതയുടെ പ്രത്യേക സ്വഭാവം പൂർണ്ണമായും ആഗോളസഭയ്ക്ക് നൽകുവാൻ നമുക്ക് ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും സഭയ്ക്കുള്ളിൽ തന്നെ ചിലയിടങ്ങളിൽ നമ്മെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന ചില കക്ഷി വഴക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (കൊരിന്തിലെ സഭയിൽ പൗലോസിന്റെ പക്ഷം അപ്പല്ലോസിന്റെ പക്ഷം എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് വിഭാഗത്തെ തമ്മിലടിപ്പിച്ചതു മുതൽ ഇന്ന് കാണുന്ന ചില കക്ഷിവഴക്കുകൾ വരെ)

നിന്റെ കക്ഷിയെ മന:സാക്ഷി അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ന്യായാനുവർത്തി ആക്കുന്നതിന് നിനക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വലിയ താമസമില്ലാതെ അവൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു ചെറിയകൂട്ടത്തിന്റെ ഭാഗമായി കൊള്ളും. അടുത്ത കാലത്ത് ക്രിസ്ത്യാനി ആയ ഒരുവനെ സംബന്ധിച്ച് നമുക്ക് നല്ലത് ഇതുതന്നെയാണ്. നിന്റെ കക്ഷിയെക്കുറിച്ച് ചില വിവരങ്ങൾ കൂടി എനിക്ക് അറിയണം.

ഇപ്പോഴത്തെ ഈ യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് സൈനികസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന്റെ ന്യായാന്യായങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് നിന്റെ കക്ഷിക്കു കാര്യമായ എന്തെങ്കിലും സംശയം ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? നിന്റെ കക്ഷി എങ്ങനെയാ ആളു്? അവന്റെ യുദ്ധ വിരുദ്ധ മനോഭാവത്തിന്റെ പുറകിൽ മറ്റൊരു ദേശ്യവും ഇല്ലെന്ന് എല്ലാവരും അറിയത്തക്കവണ്ണം ഒരു ധൈര്യശാലിയാണോ അവൻ? നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിക്കുന്നതിന്റെ താല്പര്യമാണ് തന്നെ മുന്നോട്ട് നടത്തുന്നതെന്ന തോന്നൽ അവന് വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടോ? എങ്കിൽ പിന്നെ അവനെ ശാന്തസ്വഭാവമുള്ളവനാക്കിയിട്ട് ഒരു കാര്യവുമില്ല. മാത്രമല്ല, ശത്രുവിന്റെ സംരക്ഷണവും അവനുണ്ടാകും. പെട്ടെന്ന് എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് അറിയാത്തവണ്ണം വികാരപരമായ ഒരു പ്രശ്നം കൊണ്ടുവന്ന് അവനെ അസ്വസ്ഥനായ ഒരു തീവ്രവാദിയാക്കുന്നതാണ് ഇങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യത്തിൽ നല്ലത്. എന്നാൽ

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

നിന്റെ കക്ഷിയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഇതുവരെയുള്ള നിന്റെ കത്തുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവനെ ഒരു യുദ്ധവിരുദ്ധനാക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

നിന്റെ കക്ഷിയുടെ നിലപാട് എന്തായിരുന്നാലും ദേശീയവാദിയോ സമാധാനപ്രിയയോ യുദ്ധവിരുദ്ധനോ എന്തായിരുന്നാലും നിന്റെ ജോലിക്ക് ഒരു മാറ്റവും വരുന്നില്ല. ഏത് നിലപാട് എടുത്താലും അത് അവന്റെ ഭക്തിയുടെ ഭാഗമാണെന്ന് അവന് തോന്നണം. അങ്ങനെ സാവധാനം അവന്റെ ദൈവഭക്തി കേവലം ചില നിമിത്ത

ങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് തോന്നണം. ഏതെങ്കിലും ഒരു പക്ഷത്തിന് ആവശ്യമായ നല്ല ന്യായവാദങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ഒന്നായിമാത്രം ക്രിസ്തീയതയെ കാണുവാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കണം. ഈ ലോകവും അതിലെ ജീവിതവും ആണ് എല്ലാറ്റിന്റെയും അവസാനം എന്നും വിശ്വാസം എന്നത് ഇതിന് സഹായകരമായ ഘടകം മാത്രമാണെന്നും ഉള്ള ഒരു ചിന്ത നിന്റെ കക്ഷിയുടെ ഉള്ളിൽ നൽകുവാൻ നിനക്കു കഴിഞ്ഞാൽ നീ മിക്കവാറും അവനെ നേടിക്കഴിഞ്ഞു.⁴ പ്രാർത്ഥനയേക്കാളും, സമർപ്പണത്തേ

ക്കാളും എല്ലാം പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ക്രിസ്തീയ ലൗലൂലേഖകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതും വലിയ യോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതും എന്നു കരുതുകയും അതാണ് ദൈവഭക്തി എന്ന് ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അവസ്ഥയിലേക്കു നിന്റെ കക്ഷി വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവൻ നമ്മുടെ കൈയിൽ സുരക്ഷിതനായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ധാരാളംപേരെ ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം.

സ്നേഹപൂർവ്വം
അമ്മാവൻ പിശാച്

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു വല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണു നമ്മൾ

പിശാചും കുട്ടരും യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവരാണോ? അതോ കേവലം സങ്കല്പസൃഷ്ടികളാണോ? - മനുഷ്യർക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ പലപ്പോഴും സംശയമുണ്ട്. പക്ഷേ തങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവരാണെന്നു മനുഷ്യരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണോ തങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം എന്ന കാര്യത്തിൽ പിശാചുക്കൾക്കും സംശയമുണ്ട്. പിശാചുക്കൾ ഇല്ല എന്നു മനുഷ്യർ വിശ്വസിച്ചാൽ പിന്നെ അവരോട് നേരിട്ട് ഏറ്റുമുട്ടുന്നതിന്റെ സന്തോഷം പിശാചുക്കൾക്ക് ഇല്ലാതാകും. മറിച്ച് പിശാചുക്കൾ ഉണ്ടെന്ന് മനുഷ്യർ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ ദൈവത്തിലും വിശ്വസിക്കും. ഫലം അവരെ നിരീശ്വരവാദികളാക്കാൻ പിന്നെ കഴിയാതെപോകും. രണ്ടിനും അതിന്റേതായ ദോഷങ്ങളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു വല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണത്രേ പിശാചുക്കൾ.

2. നമ്മെപ്പോലുള്ളവർ വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന തരത്തിൽ ഒരു ചിന്ത അപ്പോൾ തന്നെ നൽകുവാൻ നിനക്കു കഴിയണം

കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെമേൽ നോട്ടത്തിലുള്ള മനുഷ്യൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവനെ പിശാചു

ക്കൾ ഇല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതാണു പിശാചുക്കൾക്കു പ്രയോജനകരം. ഇതിനുവേണ്ടി പിശാചുക്കളെ കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോഴൊക്കെ ചിത്രകഥകളിലെ പിശാചുക്കളുടെ ചിത്രം അവന്റെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവരണം. ചിത്രകഥകളിലെ ആ പിശാചുക്കൾ സങ്കല്പകഥാപാത്രങ്ങളാണെന്ന് അവനറിയാം. ആ സങ്കല്പകഥാപാത്രങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതുപോലെ യഥാർത്ഥ പിശാചുക്കളിലും അവൻ ക്രമേണ വിശ്വസിക്കാതായിക്കൊള്ളും. ഇതാണു സാത്താന്റെ തന്ത്രം. ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരിൽ പലരും പിശാചുക്കളിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ കാരണം ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായിരിക്കുമല്ലോ.

3. നമ്മുടെ ശത്രുവിനോടുള്ള ബന്ധത്തിലൊഴികെ മറ്റെല്ലാകാര്യത്തിലും തീവ്രവാദത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്

ദൈവത്തോടുള്ള (പിശാചുക്കളുടെ ഭാഷയിൽ 'നമ്മുടെ ശത്രു') ബന്ധത്തിലൊഴികെ ഭൗതികമായ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ആളുകളെ തീവ്രവാദിയാക്കാനാണു പിശാചുക്കൾക്കു താല്പര്യം. അതേസമയം ആത്മിക വിഷയങ്ങളിൽ ആളുകളെ മിതവാദിയാക്കി നിർത്താൻ സാത്താൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ആത്മികകാര്യങ്ങളെ ഗൗരവമായി എടുക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ "ഓ അത്രയും തീവ്രവാദം

ഒന്നും വേണ്ട" എന്നു പലരും പ്രതികരിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടില്ലേ? സത്യത്തിൽ അവർ സാത്താന്റെ ഉച്ചഭാഷിണികൾ തന്നെയല്ലേ?

4. പ്രാർത്ഥനയേക്കാളും സമർപ്പണത്തേക്കാളും എല്ലാം പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.... ക്രിസ്തീയ ലൗലൂലേഖകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതു യോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതും എന്നും ചിന്തിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്കു വന്നാൽ അവൻ നമ്മുടെ കൈയിൽ സുരക്ഷിതനായിരിക്കും.

ദൈവത്തോടുള്ള നിർമലമായ യഥാർത്ഥഭക്തിയെക്കാൾ പ്രധാനമാണ് ഭക്തിയുടെ ചില ചിഹ്നങ്ങൾ എന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ തങ്ങൾ വിജയിച്ചു എന്നാണു അമ്മാവൻ പിശാച് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ലൗലൂലേഖാവിതരണം, ക്രിസ്തീയ മീറ്റിംഗുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നത് ഇവയൊക്കെ ഭക്തിയുടെ ചിഹ്നങ്ങളാണ്. പക്ഷേ ദൈവത്തോടുള്ള ആന്തരികമായ യഥാർത്ഥ ബന്ധം നഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഈ ബാഹ്യ ചിഹ്നങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് 'വിശ്വാസികൾക്ക്' തൃപ്തിയടയുവാൻ കഴിയും. അങ്ങനെയുള്ളവർ പിശാചുക്കളുടെ കൈയിൽ വീണുകഴിഞ്ഞു. ബാഹ്യമായ ഭക്തിയുടെ വേഷത്തെക്കാൾ പ്രധാനം ദൈവത്തോടുള്ള ലളിതവും നിർമലവുമായ ഭക്തിയാണ്. പക്ഷേ ഇക്കാര്യം നമ്മുടെ കണ്ണിനു മറവാക്കിവയ്ക്കുന്നതാണു സാത്താന്റെ തന്ത്രം

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

റഷ്യയിൽ മതപഠനക്ലാസ്സുകൾ പുനരാരംഭിക്കുന്നു

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണകാലത്തു നിരോധിച്ചിരുന്ന മതപഠനക്ലാസ്സുകൾ റഷ്യയിൽ പുനരാരംഭിക്കുന്നു. സുവിശേഷീകരണം ലക്ഷ്യമിട്ടാണ് മതപഠനക്ലാസ്സുകൾ തുടങ്ങുന്നത്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ മതപഠനം നിയമവിരുദ്ധവും കുറ്റകരവുമായിരുന്നു. അക്കാലത്തുനിന്നുപോയ മതപഠനക്ലാസ്സുകൾ പുനരാരംഭിക്കുന്നതു ബൈബിൾ പഠനത്തിലേക്കു വീണ്ടും റഷ്യക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാനും പ്രാർത്ഥനാഗ്രൂപ്പുകൾ സജീവമാക്കാനും സഹായിക്കുമെന്നു യൂറോപ്യൻ മതപഠനസമ്മേളനത്തിൽ മോസ്കോയിലെ അതിരൂപതായുക്ഷൻ ഡോ. തദേവുസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

അമേരിക്കയിൽ ഇതര മതക്കാർ വർദ്ധിച്ചു

അമേരിക്കയിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ ജനസംഖ്യ 63 ശതമാനത്തിൽനിന്നു 52 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. കത്തോലിക്കരുടെ ജനസംഖ്യ 25 ശതമാനമായും യഹൂദരുടെ ജനസംഖ്യ രണ്ടു ശതമാനമായും തുടരുന്നു. അതേസമയം മുസ്ലീങ്ങൾ, സിക്കുകാർ, ഹിന്ദുക്കൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള

ഇതരമതക്കാരുടെ ജനസംഖ്യ മൂന്നു ശതമാനത്തിൽനിന്ന് ഏഴുശതമാനമായി വർദ്ധിച്ചു. കത്തോലിക്കർ ഒഴിച്ചുള്ള സുവിശേഷവിഹിതസഭകളെയാണ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ എന്ന് കണക്കാക്കുന്നത്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരിൽ ചെറുപ്പക്കാരുടെ എണ്ണം ആറാധനകളിൽ കുറഞ്ഞതാണ് അവരുടെ ജനസംഖ്യയിൽ 11 ശതമാനത്തിന്റെ കുറവു വരുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

സഭാശുശ്രൂഷകനെ വെടിവെച്ചുകൊന്നു

ഇന്തോനേഷ്യയിൽ പ്രസ്ബിറ്റേറിയൻ സഭാശുശ്രൂഷകനെ തീവ്രവാദികൾ പള്ളിയിൽക്കയറി വെടിവെച്ചുകൊന്നു. പാസ്റ്റർ സുസയാൻ ടുനിലേയ്ക്കെ യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ബൈക്കിലെത്തിയ തീവ്രവാദികൾ വെടിവെച്ചത്. ഈ വർഷം നടത്താനിരിക്കുന്ന പൊതുതെരഞ്ഞുടുപ്പ് തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള തീവ്രവാദികളുടെ ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് ഈ കൊലപാതകമെന്ന്

പൊലീസ് മേധാവി ജനറൽ ടോറിക് റിറ്റ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

സെമിനാരിയിൽ അൽമായർക്കും പ്രവേശനം

കേരളത്തിൽ അൽമായർക്കും സന്യാസിനികൾക്കും വേദപഠനം നൽകാനുള്ള തടസ്സം മാറ്റാൻ കത്തോലിക്കാ സഭ തീരുമാനിച്ചു. ഇനി ആലുവ പൊതിഫിക്കൽ തിയോളജിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്കൊപ്പം അൽമായർക്കും സന്യാസിനികൾക്കും പ്രവേശനം നൽകാൻ കെ.സി.ബി.സി തീരുമാനിച്ചു.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായാണ് സ്ത്രീകൾക്കും അൽമായർക്കും പൊതിഫിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശനം അനുവദിക്കുന്നത്. അടുത്ത അധ്യയനവർഷം മുതൽ പ്രവേശനം നൽകും.

സ്ത്രീകൾക്കും അൽമായർക്കും കൂടി വേദശാസ്ത്രപഠനത്തിന് സെമിനാരി തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതോടെ ദൈവവചനം പഠിക്കാൻ കൂടുതൽ അവസരം എല്ലാവർക്കും കൈവരുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷ.

ജീവിതത്തിൽ

പ്രയോജനപ്പെടുന്നു

‘ജീവമൊഴികൾ ഞാൻ പഠിച്ചത് പെട്ടിട്ട് കുറച്ചു മാസങ്ങൾ മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ; ഇപ്പോൾ ഓരോ മാസവും മാസിക വരുന്നത് കാത്തിരിക്കുന്നു. മാസികയിലെ ഓരോ ലേഖനവും മറ്റ് ചിന്താവിഷയങ്ങളും എന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നത് വളരെ വ്യക്തമായി എനിക്കറിയാം. മാത്രമല്ല, എന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രതികൂലങ്ങൾ കടന്നുവരുമ്പോൾ പലപ്പോഴും മാസികയിലെ ലേഖനങ്ങൾ എനിക്ക് ആശ്വാസമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വളരെ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ ദൈവവചനത്തിൽക്കൂടിയുള്ള വിടുതൽ വ്യക്തമായി വിവരിക്കുവാൻ ഈ മാസികയെ

വായനക്കാർ എഴുതുന്നു!

ദൈവം ഇനിയും കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കട്ടെ. ജീവമൊഴികളുടെ ഒരു പേജ്പോലും പാഴാക്കാതെ നിറയെ ദൈവമക്കൾക്ക് ആത്മീയാഹാരം നൽകുവാൻ കഴിയുന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഞാൻ ഈ മാസിക എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അനുഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ചർച്ചയിൽ വരുന്ന മൂന്നുപേർക്ക് പഠിപ്പിച്ചുവെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സാജൻ വർഗീസ്
കരിമ്പനാൽ, ചെറുകുറ്റം,
വയനാട്

ക്രിസ്തീയ ചിന്തകൾക്കു നന്ദി

ഞാൻ ‘ജീവമൊഴികൾ’ മാസിക

വായിക്കുവാൻ ഇടയായി. മാസികയിലെ ക്രിസ്തീയ ചിന്തകൾക്കായി ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം.

ജോൺസൺ ഡാനിയേൽ
സിവിൽ സ്റ്റേഷൻ പി.ഒ
കോഴിക്കോട്

ഈടുറ്റത്

ഒരു സാധാരണ മാസികയിലേതിനേക്കാൾ ജീവമൊഴികളിലെ ലേഖനങ്ങൾ വളരെ ശ്രേഷ്ഠവും ഈടുറ്റതുമാണ്. പേജുകൾ കുറവാണ്ോ? പെട്ടെന്നു വായിച്ചുതീർന്നുപോകുന്നതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു.

മാത്യു സെബാസ്റ്റ്യൻ കെ.
ചെറിയാമ്പുറത്ത്, നീലൂർ പി.ഒ,
കോട്ടയം

ജീവമൊഴികൾ

സെപ്റ്റംബർ 2004

അ ഡ 1 ലെ യ് ഡ് പൊളാർഡ് എന്ന യുവതിക്ക് ആഫ്രിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തെ കുറിച്ച് വലിയ ഒരു ഭാരം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്നെ അവിടേക്ക് ഒരു മിഷനറി ആയി അയയ്ക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ യാത്രയ്ക്കുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു. എന്നാൽ മതിയായ പണം ലഭിക്കാതിരുന്നതിനാൽ അവസാനനിമിഷത്തിൽ യാത്ര റദ്ദുചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അവൾക്കുണ്ടായ നിരാശത എത്രയെന്നു നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുമല്ലോ.

ഈ നിരാശതയുടെ ഭാരമത്രയും പേരി തലയും കുവിട്ട് അവൾ ഒരു പ്രാർത്ഥനയോഗത്തിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രസംഗകൻ പറയുന്നതൊന്നും തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ അവൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ തനിക്ക് പരിചയമുള്ള ഒരു വനിത സാധാരണ പ്രാർത്ഥിക്കാറുള്ള ചില വാക്കുകൾ അവളുടെ ഓർമ്മയിലേക്കു വന്നു. അതിപ്രകാരമായിരുന്നു: “സാരമില്ല കർത്താവേ, ഞങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നതൊക്കെ പോകട്ടെ. അങ്ങു ആഗ്രഹിക്കുന്നതുതന്നെ നടക്കട്ടെ. അതു ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതെന്തായാലും നടക്കട്ടെ.”

പെട്ടെന്ന് ദൈവഹിതത്തിനുമുമ്പിൽ തലകുനിക്കുവാൻ ആ യുവതിക്കു കഴിഞ്ഞു. യിരമ്യാവ് 18-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രശസ്തമായ കുശവനും കളമണ്ണും എന്ന മനോഹരമായ കഥ അവളുടെ ഓർമ്മയിലെത്തി. തന്റെ ജീവിതവും അനുഭവങ്ങളും അതുതന്നെയാണെന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

1862ൽ അമേരിക്കയിലെ അയോവയിൽ അഡിലെയ്ഡ് പൊളാർഡ് ജനിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം ബാലികമാർക്കുമാത്രമായുള്ള ഒരു സ്കൂളിൽ ടീച്ചറായി. എഴുത്തിൽ നല്ല പാടവമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ലേഖനങ്ങളും കവിതകളും എഴുതാറുണ്ടായിരുന്നു. ചില ഗാനങ്ങളും രചിച്ചിരുന്നു.

ഇതൊക്കെയായിരുന്നെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹം അവളുടെയുള്ളിൽ അട

നിൻ വഴി നാഥാ ആയിടട്ടെ!

“സാരമില്ല കർത്താവേ,
ഞങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നതൊക്കെ പോകട്ടെ.
അങ്ങു ആഗ്രഹിക്കുന്നതുതന്നെ നടക്കട്ടെ.
അതു ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ
കൊണ്ടുവരുന്നതെന്തായാലും നടക്കട്ടെ.”

ങ്ങാതെ നിന്നിരുന്നു. എല്ലാവക്കും യേശു കർത്താവിന്റെ രക്ഷാസന്ദേശം എത്തിക്കുവാൻ അവളുടെ ഹൃദയം വെമ്പിയിരുന്നു. ക്രമേണ അവൾ അമേരിക്കയിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം സഞ്ചരിച്ച് സഭകളിലും പ്രാർത്ഥനാസമൂഹങ്ങളിലും വേദപഠനക്ലാസുകൾ നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. വിദേശമിഷനുകളിലും അവൾക്കു താല്പര്യം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. തനിക്ക് ഒരു മിഷനറി ആകണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ ന്യൂയോർക്കിലെ നയാക്കിലുള്ള മിഷനറി പരിശീലനകേന്ദ്രത്തിൽ ചേർന്ന് കുറച്ചുനാൾ പരിശീലനം നടത്തി.

എന്നാൽ ഇത്രനാളും എല്ലാക്കാര്യത്തിലും കൂടെനിന്ന ദൈവം തന്നെ കൈവിട്ടതുപോലെ അവൾക്കുതോന്നി. “ഒരുപക്ഷേ ദൈവഹിതത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ വലിയ തെറ്റാകാം. അതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് എന്നെ തകർക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. കുശവൻ തന്റെ കയ്യിലിരുന്ന കലത്തെ ഉടച്ച് കളിമൺ പാത്രമാക്കി മാറ്റിയതുപോലെ തനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു പാത്രമാക്കി എന്നെയും മാറ്റട്ടെ.” അങ്ങനെ അവൾ ദൈവഹിതത്തിനുമുമ്പിൽ പൂർണ്ണമായും തലവണങ്ങി സമർപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ആ വരികൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ രൂപം കൊണ്ടു:

നിൻ വഴി നാഥാ ആയിടട്ടെ ഞാനോ മൺപാത്രം നിൻ കരത്തിൽ രൂപമാക്കെന്നെ നിൻ ഹിതംപോൽ നിൻ കീഴടങ്ങി കാക്കുന്നിപ്പോൾ അന്ന് അഡിലെയ്ഡ് പൊളാർഡ് ഒരുസത്യം കണ്ടെത്തി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷ സ്വന്തഹിതത്തിൽ ചെയ്യാൻ കഴിയും. സ്വയം കേന്ദ്രീകൃതമായി, സ്വേച്ഛാനുസൃതമായി, സ്വന്തസാമ്രാജ്യമെന്നപോലെ എല്ലാം പദ്ധതിയിട്ടു നടത്താൻ കഴിയും. അത് അവളെ വിശുദ്ധമായ ഒരു ഭയത്തിലേക്കു നടത്തി.

ദൈവത്തിന്റെ സമയത്തുമാത്രം ആഫ്രിക്കയിലേക്കു പോകുവാൻ അവൾ തീരുമാനിച്ചു. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് വർഷങ്ങളോളം അവൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചു. തുടർന്ന് അമേരിക്കയിലെ ശുശ്രൂഷയിലേക്കു തിരികെപ്പോയി. 72 വയസ്സുവരെ പൊതുയോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ചു. അപ്രകാരം ഒരു യോഗസ്ഥലത്തേക്കു സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽവെച്ച് രോഗം ബാധിച്ച് താമസിയാതെ അവൾ മരിച്ചു. എങ്കിലും അവൾ രചിച്ച പാട്ടിലെ വരികൾ മരിക്കാതെ ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു.....